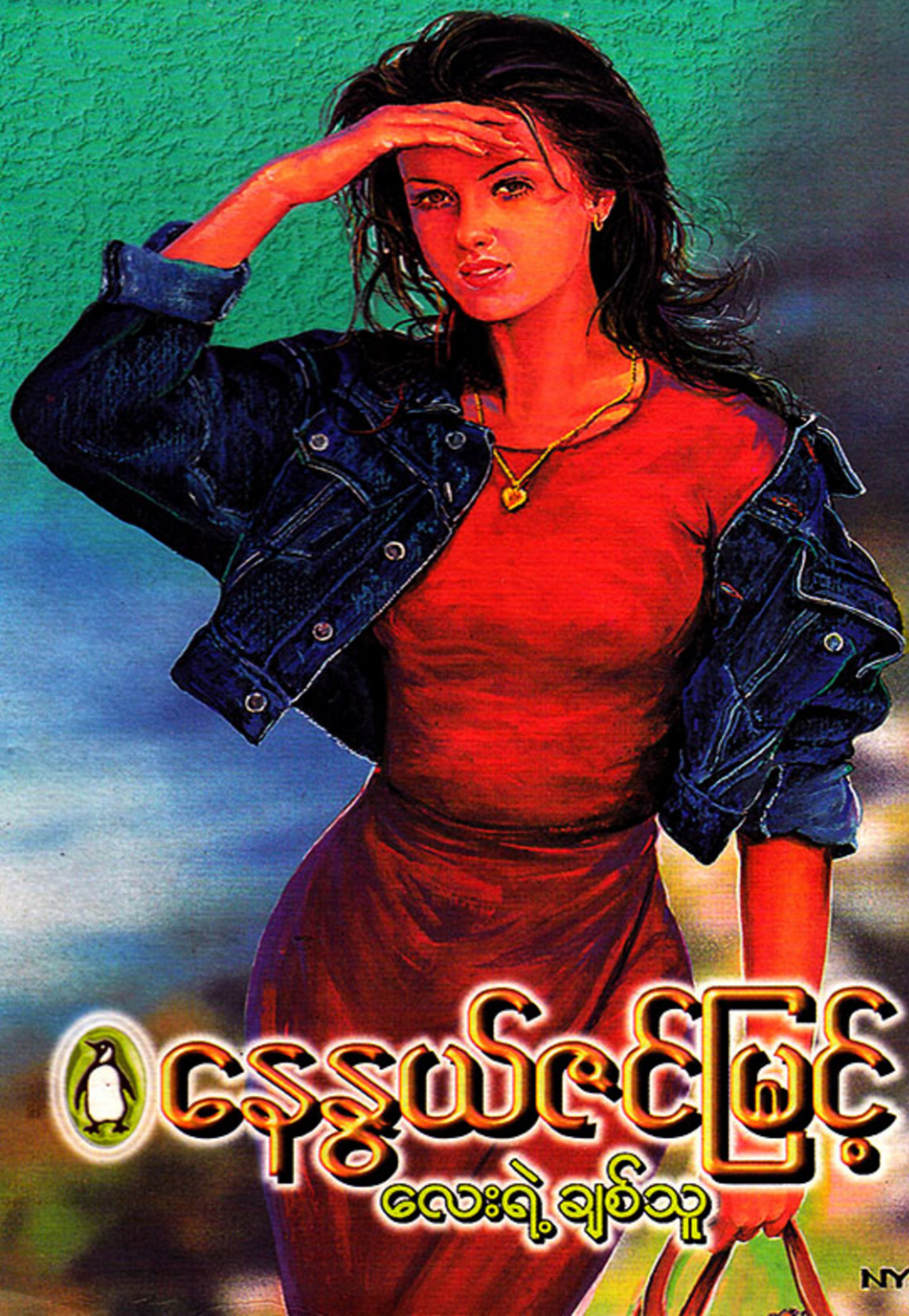

 နေနွယ်နိုင်မြင့်
လေးရဲ့ ချစ်သူ

NYNY

(၁)

ခပ်လှမ်းလှမ်းမှာ "တူး"ကို တွေ့လိုက်ရသည်။ ။

ထုံးစံအတိုင်း ဟေးလားဝါးလား။ ဘွားအေတစ်ယောက် လုံး ဆုံးနေတာ၊ သူမို့ ပျော်ရွှင်စွာ အော်ဟစ်ပြောဆို ရယ်မောငြင်းခုံ နေနိုင်ပလေ။ သူတို့ ဇယ်တောက်ခုံမှ အသံတွေက ဆူညံလွန်း လို့ ဝေးခနဲ၊ ဝါးခနဲသံများက နားညည်းဖွယ်။

"ဟော . . ."

ကောင်မလေး တစ်သိုက် ခြံထဲသို့ ဝင်လာသည် ။ တူးက ပြေးသွားကြိုဆိုလိုက်၏။ ကောင်မ လေးတွေကလည်း ဘယ်လိုလဲ။ အသုဘအိမ်ကိုလာတာ မျက်နှာတွေက မိတ်ကပ်ထူလိမ်းသော ခေတ် မဟုတ်လို့ ဖွေးဖွေးလှုပ် မဟုတ်နေပေမယ့် မျက်ခုံးမွေးဆွဲ ခြင်း၊ မျက်တောင် ကော့ခဲ့ခြင်း၊ မျက်ရစ်ဆိုး ခဲ့ခြင်း၊ နှုတ်ခမ်းကို အရောင်ရင့်နှင့် လိုင်းသေးသေးလေး အရစ်ချပြီးမှ ၊ အတွင်းနှုတ် ခမ်းသားထဲကျ တော့ အရောင်နုဖျော့ကို ဆိုးထားခြင်း။

ကိုယ်ကြပ်ဘလောက်စ် သေးသေးလေးနှင့် လူ တစ် ကိုယ်လုံး ကောက်ညှင်းထုပ်ပိန်ပိန်က လေးဖြစ်အောင် ကြပ်ထုပ် စည်းထားခြင်း၊ နောက်ကွဲ စကတ်က လမ်းလျှောက်ရာတွင် မတုပ် စေရန် တော်တော်လေးခွဲထားရသည် မို့ ခြေလှမ်းလိုက်တိုင်း နောက် ဘက်မှ

ဒူးခေါက်ခွက်ပေါ်သွားခြင်း။ . . . စသည် စသည် များ ဖြင့် အလှပြင်ခြင်း ကိစ္စတွေကို ပြီးပြည့်စုံ ဆောင်ရွက်ခဲ့ခြင်းများ ဖြင့် နားရေးကိစ္စ သတင်း မေးဖို့ လာကြသည် ။

"ကြည့်စမ်း"

တူးကို ရိုက်ပုတ်ထုထောင်းနေကြပြန်ပါပြီ။ တကယ် ဆို တူးဟာ " လေးလေး"နှင့် ရွယ်တူ။ ဘာထူးလဲ "ဝမ်း"နှင့် လည်း ရွယ်တူပေါ့။ သူတို့ . . . တစ်ယောက်နှင့် တစ်ယောက် သုံးလေးလ လောက်ပဲကွာသည် ဆို လား၊ သူတို့ ထက်တော့ လေး လေးက တစ်နှစ်ကျော်ကျော်ငယ်ရွယ်၏။ သို့ပေ မယ့်၊ ငယ်ငယ် ကတည်းက ရွယ်တူတန်းတူ ပြောဆိုဆက်ဆံပေါင်းသင်းခဲ့တာမို့ အားလုံးဟာ သက် တူရွယ်တူတွေလိုပဲ နေခဲ့ကြသည် ။ တကယ် ဆို . . . ရင့်ကျက်မှုမှာ တန်းတူညီတူပဲ ဖြစ်သင့်သည် ပေါ့။ တူး တစ်ယောက်ကတော့ ရင့်ကို ရင့်ကျက်မလာခဲ့တာ မျက်မြင်ပါ ပဲလေ။ " လေးလေး"သက်ပြင်း မောကိုချဖြစ်လေ၏။

"လာ . . . ဖိုးဖိုးနဲ့ မိတ်ဆက်ပေးမယ်"

ပြောလိုက်သံကို ကြားသည် ။ တူးနှင့် ကောင်မလေးတစ် သိုက်က လေးလေးနားနား သို့ ချက်ချင်း ဆိုသလို ရောက်လာသည် ။ လေးလေးက ကြိမ်ပန်းခြင်းမှာ ဂန္ဓမာရွှေရောင်တွေကို ပိန်းပန်း ရောင်စုံ နှင့် တွဲ၍ ထိုးနေ၏။

"ဟိတ် . . . ဖိုးဖိုး၊ ငါ့ဘော်ဒါတွေ"

"ဟုတ်ကဲ့"

လေးလေးက မော့ကြည့်ကာ ပြုံးပြလိုက်၏။ 'ဟုတ်ကဲ့'ဟု ဆိုလိုက်ခြင်းမှာ ၊ မိန်းကလေး တစ်သိုက်ကို ဖြစ်၏။

"နင်ကလဲ ဟုတ်ကဲ့တွေဘာတွေနဲ့ "

တူးက လှောင်ပြောင်ရယ်မောလိုက်သည်။ ။ တူးကို ဆို လျှင် လေးလေးက "ဟုတ်ကဲ့"ဘယ် ပြောပါ့မလဲ။

"တကယ်ဆို သူက နင့်တို့ ထက် အများကြီး အသက်ပိုကြီးတယ်၊ ငါနဲ့ မှ ရွယ်တူ၊ ဒါပေမဲ့ . . . နင်တို့ နဲ့ ပြောရင်၊ သူက ဟုတ်ကဲ့ပါ . . . တို့ဘာတို့ ညာ တို့ ပြောလိမ့်မယ် . . .

အဲဒါ ယဉ်ကျေးတာတဲ့ ။ ကိုယ့်ထက်ကြီးကြီး၊ ငယ်ငယ် . . . နည်းနည်းပါးပါး စိမ်းရင်၊ ဟုတ် ကဲ့လို့ ပြော၊ ကိုယ့်ထက်ကြီးတဲ့ သူတွေကိုလဲ ဟုတ်ကဲ့လို့ ပြော . . .

အဲဒါ သူ့အဖေရော အမေရော သင်ထားတာ၊ ဟုတ်ကဲ့ မပြောရင်၊ သူ့အမေက သူ့ကို . . . အာ ဆိတ် တယ် "

"အာဆိတ်တယ် . . ."

မိန်းကလေးတစ်ယောက်က မျက်လုံးလေး ပြူး၍ မေး သည် ။

"နုတ်ခမ်းကို အဆိတ်ခံရတာပါ"

လေးလေးက ခပ်ပြုံးပြုံးလေး ဝင်ပြောလိုက်၏။ ။ ထိုး လက်စ ပန်းခြင်းကို ခဏရပ်ကာ၊ မိန်း ကလေးတွေရှေ့နား၊ နေကြာ စေ့ပန်းကန်နှင့် အခွံထည့်ဖို့ ပန်းကန်ကို ထိုးပေးလိုက်သည် ။

"အ သု ဘ တွေ မှာ ကွာစေ့ချပေးတာ၊ စကားပြောရင်း ဝါးဖို့ အဆင်ပြေပေမယ့်၊ ငါတော့ နေ ကြာစေ့ ပိုကြိုက်တယ်ကွ၊ ကွာစေ့က ခွာရခက်ပြီး၊ နေကြာစေ့လောက် စားမကောင်းဘူး"ဟု ပြောခဲ့ ဖူးသော တူးက၊ သူ့အဘွားအသုဘမှာ ၊ တကယ်ပဲ နေကြာ စေ့တွေ ဝယ်ချလာခဲ့သည် ။

"နာရေးဆိုတာ ကွာစေလေ"

ဝမ်းက ပြောတော့ . . .

"ဥပဒေရှိလား" . . . တဲ့ ။ တူးဟာ ဝမ်းကိုဆိုလျှင် ဘယ် တော့မျှ အကောင်းမပြော၊ ကြည့်လို့ ရပုံလည်း မပေါ်၊ ဝမ်းက သည်းခံတာများ ရှိတူးက ဂျစ်ကျဂျီတိုက်တာ များ သည် ။ သို့ ပေမယ့် သူတို့ ချင်း ခင်မင်ပုံတော့ရပါ၏။

"ဟုတ်ကဲ့မပြောလို့ နှုတ်ခမ်းအဆိတ်ခံရတယ်ဆို တာ ရယ်စရာကြီး . . . ခစ်"

မိန်းကလေးတစ်ယောက်က နေကြာစေ့ကောက်ဝါးရင်း ခစ်ခနဲ ရယ်၏။

"အဲ . . . အဲ . . . သူ့နာမည်က ခစ်ခစ်"

တူးက ပြောတော့၊ ခစ်ခစ်က တကယ်ပဲ တခစ်ခစ် ရယ်နေတော့သည် ။

"သူက ခိခိ"

ခစ်ခစ် . . . ဆိုတုန်းက၊ ခုခေတ်မှာ နာမည်တွေက ခပ် ဆန်းဆန်းတွေ၊ မှ ညှိလေ့မရှိတာတွေ ချည်း မှ ညှိရိုးလိုဖြစ်နေတော့၊ ခစ်ခစ်ဆိုတာ ၊ နာမည်မှန်ပဲဟု ယုံကြည်မိလိုက်ပါသေးသည် ။ ပြုံး လို့ တောင် ခေါင်း ညိတ်ပြလိုက်သေးသည် ။ အခု . . . ခိခိဆိုတော့ ယုံချင်စရာ မကောင်းတော့ပါ။

"ခစ်ခစ်က ရယ်ရင် တခစ်ခစ် ရယ်လို့ သူ့နာမည် ခစ်ခစ် ဖြစ်တာ။ ခစ်ခစ် . . . နှုတ်ကျိုးသွား တော့၊ သူ့ နာမည်ရင်း မေ့သွားပြီ"

"ဒါဖြင့် . . . ခိခိကရော"

လေးလေးက မိန်းမချင်းမို့ ဧည့်ခံဖို့ ဝတ္တရားရှိစွာ တရင်း တနှီး ပြောဆိုလိုက်၏။

"ဒါပဲပေါ့ . . . ရယ်ရင် တခိခိနဲ့ ရယ်တယ်၊ သူက ရယ်ပြီဆို . . . ကြို့ပဲ ထိုးသလိုလို၊ ဆက် တိုက်ကြီး ရှိုက် နေသလိုလို၊ မေးထိုးထိုးပြီး၊ ဂိဂိဂိနဲ့ အကြာကြီး ရယ် တာ . . .

ဂိဂိလို့ နာမည်ပေးပြီးပြီ၊ တစ်ရေလျော့ခေါ်ပါ ဆိုလို့ ခိခိ ခေါ်ပေးလိုက်တာ"

"တစ်ရေလျော့ဆိုတာ ဘာလဲ"

"နင်ကလဲ တုံးလိုက်တာ၊ ရတနာစိန်ကျောက် ဇယ်တောက်ပြီး မကစားဖူးဘူးလား"

"ဘာမှာ ကစားဖူးပါ့မလဲ"

"ရွှေတို့ ရတနာတို့ မှာ အရေဆိုတာ ရှိတယ်၊ အဲဒါရော သိလား"

"ကြားဖူးတယ်"

"ကြွားပြန်ပြီ၊ အဲဒီအရေ . . . တစ်ရေလျော့တယ်ဆို တာ၊ တစ်ထစ်လျော့တာပေါ့ဟ၊ ဂိဂိကို တစ်ထစ်လျော့ တော့ ခိခိ ရတယ်"

"ဘာတွေမှန်းလဲ မသိဘူး"

ကောင်မလေးတွေ ရယ်ကြသည် ။ လေးလေးကို ခေတ် နောက်မှာ အများကြီး ကျကျန်ရစ်ခဲ့ သည့် "သူအိုမကြီး" နှယ် ကရုဏာသက်စွာ ကြည့်ကြတာကို၊ လေးလေး ခံစားသိရှိလိုက် ရ၏။

"ဒါက . . . ဟစ်ဟစ်၊ သူ ရယ်ပုံက အဟစ်ဟစ် ဟစ် . . . ဟေး . . .

တဲ့ ၊ အပြည့်အစုံခေါ်တော့၊ သူ့နာမည် ခင်အဟစ်ဟစ်ဟစ်ဟေး"

ရယ်သံတွေက နာရေးမပီသစွာ ကျယ်လောင်လွန်းသည် မို့ လေးလေးက ပြီးရုံပဲ ပြီးလိုက် တော့သည် ။

"အရှည်ကြီး မခေါ်နိုင်လို့ ၊ ဖြတ်ခေါ်လိုက်တာ၊ ဟစ်ဟစ်၊ ရှင်းပြီလား ၊ ခစ်ခစ်၊ ခိခိနဲ့ ဟစ် ဟစ်"

မှတ်သားလောက်ဖွယ် နာမည်တွေပါပဲ။ တူးတစ် ယောက်တည်းသာ ဆိုလျှင်တော့ နာခေါင်းရှုံ့ ကာ စိတ်ပျက်သည့် အမူအရာကို ပြဖြစ်ဦးမှာ ဖြစ်သည် ။ ခုတော့ . . . မိန်းကလေးဧည့် သည် တွေနှင့် မို့ စိတ်ပျက်ပြမနေတော့ပါ။ တကယ်တော့ . . . တူး ကို လေးလေးက ကရုဏာများ စွာနှင့် အတူ၊ တ ကယ်ပဲ စိတ်ပျက် ရပါသည် ။

"သူ့နာမည်က ဖိုးဖိုး"

"ဟင် . . . မိန်းမသား ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်ရဲ့ နာမည် က ဖိုးဖိုးတဲ့ လား၊ အံ့တစ်ပါးပဲ"

"ဆန်းတပြားပြားပါ"

"ထူးထွေတည့်အံ့ရာသော်ပေါ့"

သူတို့ လေးလေးကို အားနာရမှန်း မသိကြ၊ အားမနာ ပါးမနာ၊ လှောင်နေကြသည် ။ စင်စစ်မှာ . . . လေးလေးတစ်ယောက် ထိခိုက်နစ်နာသွားစေတော့ . . . ဟူသည့် ဆန္ဒမရှိမှန်း လေးလေး သေချာ သိပါသည် ။ တစ်ဖက်သားအပေါ် တကူးတက၊ ရန်ပြု တော့မည်၊ နှိမ့်ချပြစ်တင်တော့မည်ဟု ဆုံးဖြတ် ပြီးပြီဆိုလျှင် တော့ . . . လေးလေးတို့ လည်း ရန်စလှောင်ပြောင် စကားမျိုး ပြော ပါသည် ။ ပြော လည်း ပြောဖူးခဲ့သည် ။ လေးလေးဟာလည်း ခန္တီပါရမီ အရင့်အမာနှင့် တရားရ

င် သူတော်စင်ကြီးမှ မ ဟုတ် သေးတာ။

လေးလေးလည်း ပုထုဇဉ်၊ ငယ်ရွယ်သူ၊ တူးတို့လို၊ ခစ်တို့ ခိတို့ ဟစ်တို့လို ပျော်ချင်ပါးချင် စိတ် ရှိတုန်းရှိဆဲ၊ အရွယ် ချင်း မတိမ်းမယိမ်း လူငယ်ပဲလေ။ ရယ်စရာ စကားဆိုလည်း ပြောတတ် ပါသည် ။ သို့ပေမယ့် ရယ်မောခြင်းဆိုတာကို နေရာနှင့် အခါနှင့် ကြည့်ရှုထုတ်ဖော်မှ ပေါ့။ ခုဟာက နာရေးကိစ္စဖြစ်နေ သော အိမ်ဂေဟာ။ ကိုယ်ပြောလိုက်သည့် စကားတစ်ခွန်းဟာ တစ်ဖက်သား နား ထဲ မခံချိ မခံသာ ဖြစ်သွားနိုင်မည်ဆိုလည်း ဆင်ခြင်စရာ။ ဘယ်လိုကောင်မလေးတွေပါလိမ့်။ တူးသူ ငယ်ချင်း တွေဆိုတော့ တူးပုံစံပဲ ရှိပါမည်။

"ဒီလို . . . ဒီလိုပါဟာ၊ သူ့နာမည်က လေးလေး တဲ့ ၊ အဲဒါကြောင့် . . . လေးဆိုတာ ဖိုး မ ဟုတ်လား၊ လေး လေးဆိုတော့ ဖိုးဖိုး"

"ရယ်ရတယ် ဟစ်"

ဟစ်က တကယ်ပဲ "ဟစ်"ဟု ပြောကာ အဟစ်ဟစ် ဟေးဟု စရယ်သည် ၊ ခစ်ခစ်က တခစ် ခစ်နှင့် ရယ်မဆုံး။ အား လုံးထဲမှာ ရယ်ကြောရှည်ကြီးကတော့ ခိခိပဲ ဖြစ်သည် ။ ဂိ . . . ဂိ . . . ဂိ . . . နှင့် ။ မေးလည်း ထိုး၏။ ကြို့ဆက်ထိုးနေသလို အသံကလည်း အဆက်မပြတ်။ ကိုယ်ကလည်း လှုပ် သေး။ သူ့ဟာ . . . ရယ်တာ မှ ဟုတ်ရဲ့ လား။ တက်များ တက်လေသလား။ ရယ်လွန်းလို့ အူ တက် တယ်ဆိုတာ . . . ဒါမျိုးလားဟု တောင် တွေးချင်စရာပါ။ ဘယ် လောက်မှ ရယ်စရာ မကောင်းသော ဖြစ်ရပ်ပေါက်စလေးမှာ ရယ်မဆုံးဖြစ်နေပုံက . . .

"မရယ်ရလို့ ရယ်တောင်ရယ်ချင်သေးတယ်"ဆိုတာ မျိုး။

သူတို့ အဖွဲ့ကို ကြည့်ရင်း၊ လေးလေး စိတ်ပျက်လာသည် ။ စိတ်ညစ်လာသည် ။ ပြီးတော့ . . . တဖြည်းဖြည်း ရယ်ချင်လာမိတော့ သည် ။ သူ

တို့ ဟာသက မရယ်ရဘဲ ရယ်နေတော့၊ ရယ်ချင်စရာ ကြီးဖြစ်ရတော့သည် လေ။

"အစ်မက စိတ်မဆိုးဘူးတော့၊ ချစ်ဖွယ်"

လူကို "အစ်မ"ခေါ်လိုက်တာတော့ တယ်မကြိုက်ချင်။ သို့ပေမယ့် ဒီကောက်ညှင်းထုပ်ပိန် ရှည်ရှည်လေးတွေ၊ ဝက်အူချောင်း လိုလို၊ ကြက်အူချောင်းလိုလို ခါးရင်တင် မရှိသော ရှည်မျောမျော လေးတွေဟာ ကိုယ့်ထက် တကယ်ပဲ ငယ်နေနိုင်ကြတာကို တွေး မိပြီး ခွင့်လွှတ်ရတော့သည်။

"ဒီလိုပါ . . . ကျောင်းနာမည်တော့ ရှိတာပေါ့"

"ဘာတဲ့ လဲ"

"သီရိရတနာမာလာအင်းယား"

တူးက ဝင်ပြော၏။

"အဟစ်ဟစ်ဟစ်ဟေး . . . ဘာတွေလဲ"

ထိုတစ်ယောက်၏ ရယ်သံနောက်မှာ ခစ်ခစ်တွေ ဂိဂိ တွေ အချိန်ကြာများ စွာ ထွက်ပေါ်လာ ပြန်၏။

ဪ . . . ရယ်နိုင်ကြပါပေ။ သူတို့ တော်တော် ပျော်သည် ထင်ပါရဲ့ ။ ပျော်သည် ဆိုရာမှာ အပူ အပင်နှင့် သောကတို့ ကြောင့် ကြတို့ တောင့်တတို့ ကင်းကြလို့ ပဲ ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။

ဤကလေးမလေးတွေသည် သူဌေးသမီးလေးတွေ ဖြစ် နိုင်ပါသည် ။ ငွေရေးကြေးရေး အပူအ ပင် မရှိ၊ မိဘထံမှာ လိုသ လောက် တောင်းယူ၊ ရရှိ၊ သုံးစွဲ၊ ဖြုန်းတီးနေနိုင်ကြသူတွေ ဖြစ် မည်။ မိဘ က အဆူအမာန် န

ညဉ်းကာ (နညဉ်းဆို . . . ရှိချင်မှ တောင် ရှိမည်) အလိုလိုက်ထားခြင်းခံရသော သမီး တွေ ဖြစ်မည်။ ပြီး တော့ . . . ကျောင်းစာနှင့် ပတ်သက်လို့ လညဉ်း လေးလေးတို့လို စာတွေပိကာ၊ ဒီစာ ကျက်ရင်း ဟိုစာတွေက မနိင်မနင်း၊ စာမေးပွဲ တွေက တစ်ပတ်တစ်ခါ၊ (တစ်ခါတလေ တစ်ပတ် တညဉ်းမှာ နှစ်ခု၊ သုံးခု) ဖြေမည့် သာ ဖြေလိုက်ရ၊ များ လွန်းသော စာတွေက ကျက်လို့ ကုန်သွားတယ် မရှိ . . . ဆိုသည့် ဝန်မျိုးလည်း မပိဘူး ထင်ပါရဲ့ ။

"သူ့အမေကကွာ၊ ခေတ်အလွန်အမင်း ဆန်တာ လား၊ အနော်ရထာမင်း ပထမ မြန်မာနိုင်ငံ တော်ကို စည်းရုံးခဲ့တဲ့ ခေတ်ကို ပြန်သွားတာလား"

"သမိုင်းမေဂျာလား"

လေးလေးနာမည်နှင့် ပတ်သက်၍ ရှည်လျားစွာ ရှင်းပြ တော့မည့် တူးကို ခစ်ခစ်က ဝင် နောက်နေ၏။

"ဟင် . . . မေးနေတယ်လေ၊ သမိုင်းလားလို့"

"မဟုတ်ဘူး . . . အုတ်ကြင်း"

"ကြို့ကုန်းလောက်ဆို မကောင်းဘူးလား"

"တော်ကြ . . . သီရိရတနာမာလာအင်းယားကို စိတ် ဝင်စားလှပြီ"

သူတို့ ၏ လုယက်ဝါကျတွေကို လေးလေးက ပြုံး၍ ပဲ နားထောင်နေရတော့သည် ။

"သမီးကို နာမည်မှ ညွှတ်တာများ . . . သီရိရတနာတဲ့ ၊ ရှေ့က ခင်က လေးတစ်လုံးတောင် ပါ သေးဗျာ၊ ခင်သီ ရိရတနာတဲ့ . . .

နင်တို့ သိတယ်မှ လား၊ သီရိနဲ့ ရတနာဆိုတာ တက္ကသိုလ်က ကျောင်းသူဆောင်တွေ "

"အမယ်မယ် . . . ရှင့်လိုပဲ ရန်ကုန်ဝိဇ္ဇာနှင့် သိပ္ပံ တက္ကသိုလ်မှာ နောက်ဆုံးနှစ်ရောက်နေတဲ့ သူတွေချည်းပဲ"

ဪ . . . သူတို့ နောက်ဆုံးနှစ်တောင် ရောက်ကြပြီတဲ့ ။ ဒါဆို တူးနှင့် သက်တူရွယ်တူတွေ ပေါ့။ ဘယ်မှာ ငယ်ကြလို့ လဲ။ တူးက လေးထက်တောင် ငယ်နေသေးသယောင် ပြောခဲ့သေးတာ ဘာ ဖြစ်လို့ ပါလိမ့်။ ဒါဆို လေးလေးထက် တစ်နှစ်လောက်တောင် ကြီးကြနိုင်သေးသည် ပေါ့။ ဪ . . . သူ တို့ ကျတော့လည်း ၊ သူတို့ ကုသိုလ်နှင့် သူတို့ ၊ ခုမှ ဆယ်တန်းတက်မည့် ဆယ်ကျော်သက် ပေါက်စ လေးတွေလား ထင်ရသည် ။ ဪ . . . ကောင်းလေစွ။

လေးလေးက အတွေးထဲမှာ သုံးကြိမ်တိတိ ‘ဪ’ဖြစ် လိုက်သည် ။

"အဲဒါကိုပဲ ပြောတာပါ၊ သီရိနဲ့ ရတနာ ပြီးရင်၊ မာလာနဲ့ အင်းယား ကျန်သေးတယ်၊ ဒါ ကြောင့် . . . ငါက နာမည်ကို ပိုရှည်သွားအောင် ဆက်ပေးလိုက်တာ . . .

ခင်သီရိရတနာမာလာအင်းယား၊ ရွှေအင်းယား၊ ရွှေရှမ်းကန်၊ လှေလှော်အသင်း"

"တော်တော့"

လေးလေးက စိတ်တို လာပြီး အော်ပစ်လိုက်မိတော့လည်း ခစ်ခစ်တို့ ခိခိတို့ ဟစ်ဟစ်တို့ က စိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်ပုံ မရ။ ခစ်ခစ်သံ ဂီ . . . ဂီ . . . ဂီသံနှင့် အဟစ်ဟစ်ဟစ်ဟေးသံတို့ ပြိုင်တူ ထွက်ပေါ်လာပြန်တာပဲ ဖြစ်လေ၏။

"တကယ်တမ်းဆို ခင်သီရိရတနာ . . . ဆိုတဲ့ နာမည် လေးက တော်တော်ယဉ်ပြီး ကျက်သ ရေရှိတာ"

ခစ်ခစ်က နာမည်ကို ကြိုက်သွားပုံရသည်။ ။

"လူကသာ . . ."

တူးက ဝင်ပြောပြီးမှ ခပ်တည်တည်လုပ်ကာ ဝါကျကို ရပ်ပစ်လိုက်သည်။ ။

လေးလေး၏ ရုပ်ရည်နှင့် ပတ်သက်၍ တူးက အမြဲတမ်း ရှုံ့ချပြောဆိုမြဲ ဖြစ်၏။ လေးလေးက ဆံပင်မည်းမည်းခက်ခက် အုပ်အုပ် ဖားဖားလေးနှင့် မျက်ခုံး မျက်လုံးကောင်း၊ နှာတံပေါ်၊ နှုတ်ခမ်းလှ ကလေးဖြစ်ပါသည်။ ။ သို့ပေမယ့် လေးလေးခမျာ အသားလေးညိုရှာသည်။ ။ ညိုသည် ဆိုရာမှာ ညို မှောင်ပြာအမျိုး အစား မဟုတ်ပါ။ တကယ့်ကို ညိုညိုစိုစိုကလေးဖြစ်သည် မို့ ဝင်းဝင်းမွတ်မွတ် ပါး ပြင်မှာ အနာအဆာ ကင်းလျက် စေ့စေ့ကြည့် လေ အကြည့်ခံလေ ရုပ်ရည်မျိုးပါ။ ဒါကို . . . ဝမ်းက . . .

"လေးရယ် . . . နင့်အသားလေးက ညိုပြီး စိုနေတာ အဝါ သွေးက လေးတောင် ပြေးတယ်" ဟု အထင်တကြီး ချီးမွမ်း၏။ တူးကတော့ . . .

"အသားတော်ရယ်က သပိတ်ရောင် အဆင်း . . . ဟင်း . . . ဟင်း . . . ကြည့်ရင်း ကြည့်ရင်း ရယ်တဲ့ မှ . . . စိတ်ပျက်စရာ . . . ဟာ ဟာ"ဟု ဇာတ်မင်းသားလေရှည်မျိုးဆွဲကာ သီချင်းဆို ရှုံ့ချ တတ်ပါ၏။

လေးကို တူးက အမြဲတမ်း "အကျည်းတန်မ"အဖြစ် ကဲ့ရဲ့ တတ်တာကို လေးမှာ ရိုးသွားသည် . . . ခံနိုင်ရည်ဖြင့် အရေ ထူသွားသည် ဟူ၍ မရှိ၊ သူ ပြောတိုင်း၊ အကြိမ်စေ့အောင် ဝမ်း နည်းရသည် ချည်း။

"ဒါဖြင့် . . . ဖိုးဖိုးက ဘယ်လိုဖြစ်ရတာလဲ"

"သူတို့ မိဘများ လဲ . . . ရှားတယ်"

"တူး . . . ဖေဖေ၊ မေမေတို့ ထိ လိုက်မနောက်နဲ့ "

လေးက ခပ်မာန်မာန်အော်လိုက်တော့လည်း တူး၏ စပ် ဖြဖြ
ရယ်ကျဲကျဲမျက်နှာက အချိုးတ ပြေ ဖြစ်မသွားပါ။

"ဆောရီး"တစ်ခွန်းဆိုဖော်ရ၍ တော်သေးသည်။

"သူ့ကို . . . ဒီလိုလေ . . . မိဘတွေက ကိုယ့်သား သမီးကို၊ သားရေ
သမီးရေ . . . ဒီလို မခေါ်ဘူးလား"

"ကျုပ်ကြားဖူးတာတော့ ခွေးမတဲ့ "

"ဒါတော့ နင်က တစ်နေ့တစ်နေ့၊ ဘယ်လောက် ပြန်ကိုက်နေလဲမှ မ
သိတာ"

"ချစ်စနိုးဟဲ့ . . . ငါတို့ အိမ်မှာ အဝတ်လာလျှော်တဲ့ မိန်းမကြီးပေါ့၊
သူ့သမီးကို ချစ်လွန်းလို့ ခေါ်တာ၊ ခွေးမ ရေ၊ ခွေးမလေးရေတဲ့ ၊ ဟိုကလဲ
ထူးတယ်၊ ရှင် . . . တဲ့ "

"ရှင်မထူးလို့ ဘယ်လိုထူးရမှာ လဲဟဲ့"

"လိုရင်းကွယ် လိုရင်း၊ လိုရင်း၊ တိုတိုရှင်းရှင်းက လေးပေါ့၊ စကားလ
မ်းကြောင်းတွေ ဘေး ချော်ထွက်ရင်၊ ကျွန်ုပ်အားကြီးစိတ်ဆိုးတယ်"

"သေလိုက်"

"ဖိုးမိဘကကျတော့ သူတို့ သမီးကို၊ ကလေးလေး လို ခေါ်တယ်တဲ့ ၊
မွေးလာကတည်းက က လေးကို ချောတာမြူတာ . . .

သမီးရေ သမီးလေးရေ မဟုတ်ဘူး ၊ ကလေးရေ ကလေးလေးရေတဲ့

၊ ဒီတော့ . . . သူကလဲ စ ကားပြော တတ်လာတော့၊ သူ့ကိုယ်သူ ကလေးလေးကလေး၊ ကလေးလေးကလေးနဲ့ ထည့်ပြောတော့ တာပေါ့ . . .

ကလေးလေးဆိုတာ မြန်မြန်ပြောတော့ လေးလေး ဖြစ်သွားတယ်၊ သူက တစ်ခါတလေကျ သူ့ ကိုယ်သူ လေးလေးတဲ့ ၊ ဝမ်းနဲ့ များ ပြောပြီလားဆို . . .

လေးက . . . လေးကနဲ့ ၊ ခွဲပါပေ့ . . . ပြစ်ဆိုသလို ပဲ၊ ငါနဲ့ ကျတော့ ငါ . . . တဲ့ ၊ အဲဒါ . . . အဲဒါ၊ ဖိုးဖိုး ရာဇဝင်ပဲ . . .

ဖိုးဖိုးရဲ့ ကိုယ်ရေးအထုပ္ပတ္တိသိချင်ရင်တော့ သုံး ရက်စောင့်၊ စတုတ္ထမြောက်နေ့ကျမှ ပြော မယ်"

"ဘာကိစ္စစောင့်ရမှာ လဲ"

"ဈေးကိုင်တာ"

"တူးနော် . . . တွေ့ကရာတွေ လျှောက်မပြောနဲ့ "

"ဝါသနာ မပါဘူး၊ နင်က မဟုတ်တာတွေလုပ် ထားရင်တော့ နင့်အကြောင်းထဲမှာ မဟုတ် တာတွေ ပါ မယ်၊ နင်က ဟုတ်တာတွေ လုပ်ထားရင်တော့ နင့်အ ကြောင်းထဲမှာ ဟုတ်တာတွေ ပါမယ်"

"ဘယ်တုန်းကမှ ဘာမဟုတ်တာမှ မလုပ်ခဲ့ဘူး"

"ဒါဆို . . . ဘာကို စိတ်ပူတာလဲ"

"နင့်ပါးစပ်က စည်းကမ်းမှ မရှိတာ"

"ဘာ"

တစ်ချိန်လုံး ရယ်မောနေသော တူးက ဒေါသတကြီး ထအော်လိုက်သည် မှ ခင်အဟစ်ဟစ် ဟေးတို့ တောင် မျက်လုံးမျက် ဆံပြူး၍

လန့်သွားရလေ၏။

"ဆောရီး"

"ပြီးရော"

လေးက ခပ်မြန်မြန်လေး တောင်းပန်လိုက်သည် ။ တူးက လျှောချလိုက်၏။ လေးသာ ခပ်မြန် မြန် မတောင်းပန်လျှင် တူးက ဘယ်သူ့ရှေ့မှာမျှ မရှောင်၊ ရန်ဖြစ်မှာ ၊ စိတ်ဆိုးမှာ ၊ ဒေါသကြီး တွေ ထွက်ပြမှာ ဖြစ်သည် ။ တူးဟာ လေးကို ဘယ်တုန်းကမျှ သည်းခံစိတ်ရှည်ခဲ့သူ မဟုတ်ချေ။ ဒါကြောင့် လည်း . . . ကွယ်လွန် သူ ဘွားဘွားနှင့် မတည့်တာ။ ဘွားဘွားကိုဆိုလည်း တူးက ဂျစ်ကန်ခွတိုက်ဖို့ ဝန်လေးတာ မဟုတ်ချေ။

ဒါကြောင့် လည်း ဘွားဘွားက . . .

"ဝမ်းပဲ ကျော်ပြေးသားဖြစ်မှာ ၊ တူးကတော့ ဘယ်လို သန္ဓေဆိုးက မွေးခဲ့တဲ့ ကလေးကို ကောက်မွေးစားလာမှန်း မသိ ပါဘူး"ဟု ပြောတတ်တာ။ ဘွားဘွား အဲသည် လို ပြောလေ တူးက ခက်ထန် ကြမ်းကြုတ် ဆိုးသွမ်း မိုက်မဲလေ။ တူးက ခက်ထန် ကြမ်းကြုတ် ဆိုးသွမ်း မိုက်မဲလေ ဘွား ဘွားက . . .

"သန္ဓေဆိုး"ဟု ပြောလေနှင့် ၊ ဒီအဘွားနှင့် ဒီမြေးတို့ က၊ ဘွားဘွားသာ ကွယ်လွန်သွားပါ ရော၊ တည့်ချိန်တစ်နာရီတိတိ ပြည့်အောင် မရှိခဲ့တာ ဖြစ်လေ၏။

"ဘွားဘွားက ဝမ်းဆိုမှ ဝမ်းပဲ ချစ်တာ" . . . တဲ့ ။

တူးက တစ်ခါတလေ (ရှားရှားပါးပါး) စိတ်ဓာတ်က လေး နူးညံ့ကာ ဝမ်းနည်းစကား ဆိုပြ ချိန်မျိုးဆိုလျှင် လေးက ကာယကံရှင် ထူးထက်

တောင် ပို၍ ကြေကွဲနာကျင်ရကာ တူးကို သနားမဆုံး နိုင်သော စိတ်ဖြင့်
မျက်ရည်ပေါက်ခနဲ ကျရလေတော့ သည်။

မြေးအဘွားက တစ်ယောက်နှင့် တစ်ယောက် မချစ်ကြ လို့ များ ၊
ဘွားဘွားရဲ့ နာရေးမှာ တူးက ဟေးလားဝါးလား ဖြစ်နေ တာလား မသိ
ပါ။ ဝမ်းသာဆိုလျှင်တော့ ဘွားဘွားဈာပနမှာ မြေးယော ကျားလေးမို့
မြေးမိန်းကလေးတစ်ဦးနှယ် မျက်ရည်က လေး တစမ်းစမ်းဖြင့် မနေသ
ည့် တိုင်၊ မျက်နှာ သေကလေးဖြစ်ကာ ညှိုးနွမ်းမှုသရုပ်ကိုတော့ ဖော်ပြ
ဦးမည်ထင်သည်။ ။

ဟုတ်ပါရဲ့ ။

ခုမှ စဉ်းစားရင်း၊ ဝမ်းကို သတိရလိုက်မိသည် ၊ ဝမ်း ဘယ်ရောက်နေ
ပါလိမ့်။

(၂)

"အဘွားသေ မြေးပျော်"ဆိုသည့် စကားကို ကြားဖူးခဲ့ သည် ။ တကယ်ပဲ မှန်ကန်နေပြီ ထင်ပါ ရဲ့ ။ တူးက ထမင်းတွေ များ ၊ ပလုတ်ပလောင်း စားနေလိုက်တာ၊ နည်းနည်းကလေးမှ လည်း အစားအ သောက် မပျက်ပါလား။ တစ်ခုတော့ ရှိသည် ပေါ့လေ။ ဝမ်းနှင့် တူးတို့ မှာ နှစ်ယောက်အနက် တစ် ယောက်သာလျှင် ဘွား ဘွားရဲ့ မြေး၊ တစ်ယောက်က မွေးစားတာ . . . တဲ့ ။

မည်သူက မြေးရင်း၊ မည်သူက မွေးစားတာ . . . ဟု သိသူတစ်ဦးတည်း ကာယကံရှင် ဦးဦး "ဒေါက်တာကျော်ပြေ"က တစ်ခါမျှ ရှင်းလင်းမပြခဲ့ချေ။ မေးလို့ လည်း မရ။ မိခင်ရင်းဖြစ် သူ ဘွား ဘွားဒေါ်တင်တင်မေကိုတောင်မှ မပြော။ ဘာကြောင့် မှန်း မသိ။ အများက ဖွင့်ဟဝန်မခံပေမယ့်၊ ဦး ဦးဒေါက်တာကျော်ပြေ မှ လွဲလျှင် တစ်အိမ်လုံးက . . . ဆွေမျိုးမိတ်သင်္ဂဟ အပေါင်းအသင်း တွေက . . .

"ဝမ်းက သားရင်းဖြစ်မယ်၊ တူးက မွေးစားတာ ဖြစ် မှာ "ဟု တစ်စိတ်ဝမ်း တစ်လက်ညီ ဆုံး ဖြတ်ကြသည့် အထဲမှာ ဘွားဘွား ကိုယ်တိုင်ပါ ဝင်နေသေးသည် ။ ဒါကိုသိပေမယ့် ဦးဦး ကျော်ပြေက ခေါင်းမခါ ခေါင်းမညိတ်။

"တွေ့ကရာတွေ ထင်တိုင်း လျှောက်ပြောမနေနဲ့ ၊ မှားချင်မှားမယ်၊ မှ

န်ချင်မှန်မယ်၊ မသေချာ တဲ့ ကိစ္စဆို တာ မပြောရင်ကောင်းတယ်"

"ဒါဖြင့်လဲ အမှားနဲ့ အမှန်ကို မင်းက ခွဲခြားပြလေ"

"ပထမဆုံး . . . အမှားဆိုတာ ဘာလဲ၊ အမှန်ဆိုတာ ဘာလဲ အရင်ပြောဦး"

"အမှန်ဆိုတာက မင်းရဲ့ သား၊ မင်း နယ်တကာ လှည့်လည်ပြီး ကိုယ် ကျိုးစွန့်၊ တောဆင်း၊ ဆေးကုပြီး စေတနာ ဆရာဝန်လုပ်ခဲ့စဉ်က အိမ် ထောင်ကျပြီး မွေးခဲ့ တဲ့ သားက အမှန်"

"အမှားကရော"

"မေးစရာလား၊ မင်း လူနာတစ်ယောက်ယောက် ဆီက သနားသဖြင့် ကယ်တင်လာတဲ့ က လေး၊ မွေးစား သားပေါ့"

"တစ်ဖက်သားကို ကူညီကယ်တင်လာတာ အမှား လား၊ ခင်ဗျားတို့ က ဒါကို အမှားလို့ ပြော သလား"

"စကားကို ကပ်မပြောနဲ့ ၊ ကူညီကယ်တင်လာတာ ကောင်းတာပေါ့၊ မကောင်းဘူး မပြောဘူး၊ အမှားနဲ့ အမှန်ခွဲခြားရင် ဒီလို ခွဲရမယ် ပြော တာ"

"သားရင်းဆိုတာလဲ အမှန်ပဲ၊ တစ်ဖက်သား ဒုက္ခ ရောက်လို့ ကူညီက ယ်တင်တာလဲ အမှန်ပဲ၊ ဝမ်းနဲ့ တူး ကိစ္စမှာ အမှားမရှိဘူး၊ အမှန်ချည်းပဲ"

"ပြီးရော"

ဆွေမျိုးတွေ၊ အပေါင်းအသင်းတွေ စိတ်တို၊ ဒေါသထွက် ရှုံ့မဲ့၊ ခြေ ဆောင့်။ နည်းမျိုးစုံဖြင့် စိတ်ဆိုးပြချိန်မှာ တူးက ဝမ်းပမ်းတ သာ ထခုန် ပစ်လိုက်သည် ။

"ဒါမှ ဖေဖေဦးကျော်ပြေကွ"

"ဝမ်းစမိုး"ဟု အော်ကာ လက်ခုပ်တွေတီးနေပြန်သည် မို့ဦးကျော်ပြေကတော့ ရယ်မောနေ သည် ။ ဆွေမျိုးစုက မျက်စိ နောက်သည် ။ တူးဆိုသည့် ကောင်ကလေးဟာ အချိုးမပြေပုံများ ကတော့ ဆွေမျိုးအသိုင်းအဝိုင်းတစ်စုလုံးက ဩချရသည် ထိဖြစ် တော့သည် ။

"စားလို့ ကောင်းလား . . . တူး"

"ကောင်းတယ်၊ ငါကြိုက်တဲ့ ကြက်သားဟင်းလေ။ ငါက ကြက်သားမှ ကြိုက်တာ။ ခပ်ခေ ခေကောင်တွေ သာ ငါးကြိုက်တာ"

"စကားပြောရင် အနှောင့်အသွားကို မလွတ်ဘူး"

ဝမ်းက ငါးကြိုက်သမားဖြစ်သည် ။

"ဒါကိုပဲ နင်နားထောင်ချင်နေတာမှ လား။"

မျက်စောင်းထိုးဖြစ်လိုက်ပေမဲ့၊ တူး၏ စကားက မှန်နေ သည် မို့လေး မငြင်းဖြစ်တော့ပါ။ ဒီလို အချိုးမပြေ အငေါ်တူး စကားကိုမှ လေးက နားထောင်ချင်နေတာလားမသိ၊ တူးနှင့် ဆုံ တိုင်း တူးက စလို့ စကားပြောရသည် မရှိ၊ လေးကချည်းပြောရ မေးရ နားထောင်ရသည် ။

"ဝမ်းရော"

"အိပ်နေတယ်"

"ညက အိပ်ပျက်တယ်ထင်တယ်"

တစ်နေ့က နေ့လယ်မှာ ဘွားဘွားဆုံးရှာပါသည် ။ အိမ်မှာ ပဲ ဆုံးတာမို့၊ ရေခဲတိုက်ပို့ရေး ဘာ ညာနှင့် အိမ်သားတွေ အလုပ် ရှုပ်ကြရသည် ။ ညကျတော့လည်း အသုဘအိမ်မို့ တစ်အိမ်လုံး တံခါး တွေဖွင့်၊ မီးတွေဖွ

င့်၊ ဇယ်တောက်သည့် ဝိုင်းက မိုးအလင်း တောက်၊ အပျော်ဖဲကစားသည့် ဝိုင်းက မိုး အလင်းကစား၊ တစ်ည လုံး မအိပ်ပဲ စောင့်ကြသည့် သူတွေ က မနက်မိုးလင်းမှ ပြန်အိပ်၊ ညက အိပ် ရေးမပျက်သူတွေက နေ့ခင်းဘက်ပြန်စောင့်၊ ဧည့်သည် ဧည့်ခံ . . . စသည် ဖြင့် အလုပ်တာဝန်ခွဲဝေယူ ကြချိန်မှာ ၊ ဝမ်းက တော့ ညဘက် အိပ်ပျက်ခံသူထဲပါသည် ထင်ပါရဲ့ ။ ဒီအတိုင်းဆို . . . တူးက တစ် ညလုံး သိုးအောင်များ အိပ်နေခဲ့သလား။

"တူး . . . ဘွားဘွားဆုံးတာ နင့်စိတ်ထဲ . . . နည်းနည်း ကလေးမှ စိတ်မကောင်းမဖြစ်ဘူး လား"

"ဘယ်လိုဖြစ်နေတာလဲဖိုး"

"သိချင်လို့ "

"တစ်အိမ်တည်း တူတူနေလာကြတာ အနှစ် နှစ်ဆယ် ရှိပြီ၊ သံယောဇဉ်မရှိပဲနေမလား၊ ငါ က ဆိုး တော့ ဘွားခများ ငါ့ကို ဆူရ မာန်ရ ဒေါသထွက်ရနဲ့ ။ ပင်ပန်းရှာတယ် . . .

ငါ . . . ခုမှ တွေးသနားတယ် သိလား။ အစတုန်း ကတော့ မျက်နှာလိုက်တဲ့ ဘွားကို မကြည့် ဘူး၊ သူက သူ့မြေးမှ သူ့မြေး . . .

ခုတော့ . . . တွေးကြည့်ပါတယ်၊ သူ့မြေးမို့ သူပို တာ သဘာဝကျပါတယ်၊ ငါ့လို သွေးသားမ တော် စပ်တဲ့ ထော်လော်ကန့်လန့်ကောင်ကို အိမ်ပေါ်က နှင် မချတာပဲ ကျေးဇူးတင်လှပြီ . . .

ဖေဖေက ငါတို့ ရှစ်တန်းနှစ်ကျမှ ရန်ကုန်ပြန် ရောက်တာ၊ ဒီကရှေ့ရှေ့မှာ . . . ဘွားနဲ့ ပဲ နေခဲ့ရ တယ်၊ ဘွားကြောင့် ပဲ ငါ လူဖြစ်လာခဲ့ရတယ်"

ထူးအသံက နည်းနည်းပါးပါး ဆွေးကျသလို ဖြစ်၏။ ဒါမျိုးကို ထူးထံ

မှ တစ်ခါမျှ မကြားဖူး သည် မို့ လေးက နားရွက် တောင် မလှုပ်ရဲအောင် နားစွင့်ရပါ၏။

"နင်ကလဲ . . . ဝမ်းက သူ့မြေးလို့ ဘယ်သူပြော လဲ"

"ရှင်းနေတာပဲ။ ဘယ်သူမှ ပြောစရာမလိုပဲ၊ အလို လို ရှင်းထွက်သွား တဲ့ ကိစ္စ"

"ဝမ်းက လိမ္မာလို့ အချစ်ပိုတာရော မဖြစ်နိုင် ဘူးလား"

"ငါ ဘာလုပ်လို့ လဲ၊ မလိမ္မာဘူးလို့ ပြောရအောင်၊ ငါ ဆေးချသလား၊ အရက်သောက်သ လား"

"ဒါတွေလုပ်ရင် လူဆိုး၊ မလုပ်ရုံနဲ့ လူလိမ္မာ မဟုတ်သေးဘူး၊ ကောင်းတာတွေကို တကူးတ ကလုပ် ပြမှ လူလိမ္မာ၊ လူဆိုးနဲ့ လူလိမ္မာကြားမှာ ၊ အများကြီး ကွာနေသေးတယ်၊ နင်က အလယ် ကောင်နားမှာ ပဲ ရှိ တယ်"

"နင်လဲ အပြီးသတ်ကျတော့ . . . ဝမ်းမှ ဝမ်းပါပဲ"

"ဒီလိုမပြောနဲ့ ဘူး"

တူးရယ် . . . ငါ့ရင်ထဲမှာ တူးမှ တူးပါ။ ဝမ်းဟာ သူငယ် ချင်း။ မောင် နှမဆိုလဲ ဟုတ်တယ် ထားပါတော့။ သူငယ်ချင်း ထက်ပိုတဲ့ သံယောဇဉ် တွေနဲ့ တွယ်တာရတဲ့ ၊ ငါ့ရင်ထဲက တစ် ယောက် ဟာ တူးပါ။ ဒါပေမဲ့ . . . နင့်ရင်ထဲမှာ ကျတော့၊ နင်တို့ ညီအစ်ကိုရဲ့ နာမည်မျိုး . . . ဝမ်း၊ တူး၊ သရိုး၊ ဖိုး၊ ဖိုက် . . . တွေ နင့်ရဲ့ သက်စေ့ဆိုတော့ တွမ်တိကျော်ထိတန်းစီပြီး ရှိနေခဲ့တာ ငါ ရင်နာလို့ မဆုံး ဘူး၊ နင်သိရဲ့ လား လူဆိုး၊ လူညစ်၊ လူစိတ်ပုပ်က လေးရဲ့ . . . ဟု ပြောလိုက်ချင်ပါ၏။

"ခုလဲ . . . ဝမ်းအိပ်နေတယ်ဆိုတော့ နင် သနားနေ ပြီ၊ ဟုတ်တယ်မ

ဟုတ်လား"

"ငါ ဘာပြောလို့ လဲ၊ ညက အိပ်ပျက်တယ်ထင် တယ်လို့ ပြောတာ"

"ဒီမှာ . . . တဖြည်းဖြည်း သန်းခေါင်ကျော်လာတော့ ဇယ်သမားတွေ
လဲ လက်ညောင်းပြီး၊ မ တောက်ချင် တော့ဘူး . . .

ဖဲကစားတဲ့ သူတွေကလဲ ဘယ်သူမှ ဖဲသမား မဟုတ်ဘူး ၊ မအိပ်ဖြစ်
အောင် ကြံဖန်ကစားနေရ တာ၊ ပျင်း လာပြီ . . .

မိုးအလင်းစောင့်တဲ့ သူတွေအားလုံး ဒေါင်းပြီး မျက်စိမှိတ်ကုန်တဲ့
အချိန်မှာ ၊ မီးတွေနဲ့ တံခါး တွေ ဖွင့် ထားတဲ့ ဒီအိမ်တစ်လုံးလုံးကို . . .

နှစ်ကောင်တည်း မိုးအလင်းထိုင်စောင့်ရတာက ငါနဲ့ မဲလုံးပါဟဲ့"

မဲလုံးဆိုသည် မှာ ၊ တူးကသနားလှချည်ရဲ့ . . . ဟု လမ်း ဘေးမှ
ကောက်ယူလာကာ ကျွေးမွေး ထားသည့် ၊ မလှမပနှင့် ရုပ်ခပ်ဆိုးဆိုး ရိုး
ရိုးခွေးပိန်တစ်ကောင်တည်း။

တူးက စားလက်စ ထမင်းကို ရပ်လိုက်၏။ ဘေစင်မှာ လက်ထဆေး
သည် ။ လောကကြီး သည် တူးနှင့် ဘာဖြစ်လို့ များ အံ့မဝင်ခွင်မကျဖြစ်
နေရပါလိမ့်ဟု တွေး၏။ လောကကြီးက အဝိုင်း ကြီးဖြစ်ပြီး တူးက
လေးထောင့်ဖြစ်နေသလား။ တူးနှင့် လောက ကြီးဟာ ဘယ်တော့မှ အ
ဆင်တပြေ အချိုးတကျမရှိခဲ့ချေ။ တူး စိတ်ထဲမှာ "အကောင်း"ဟု တွေး
ထင်ပြီး ဆောင်ရွက်ခဲ့သမျှတိုင်း ကို ပတ် ဝန်းကျင်လူသားတွေက၊ လော
ကကြီးက "အကောင်း"အဖြစ် လိုက်မြင်ပေးခြင်းခံရတာမျိုး မရှိခဲ့။

တစ်ခါတစ်လေမှာ လျစ်လျူရှုခြင်းခံရပြီး တစ်ခါတစ် လေကျတော့
ပျက်ရယ်ခြင်းခံရသည် ။ "အဆိုး"ဟု ထင်မြင် သတ်မှတ်ခြင်းခံခဲ့ရဖူး
တာမျိုးတောင် ရှိ၏။ ဘာဖြစ်လို့ လဲ။ အဲဒါ ဘာကြောင့် လဲ။ ညကကိစ္စပဲ

ကြည့်တော့ . . . ။

"တူး . . . အားလုံးဒေါင်းကုန်ပြီ၊ ငါလဲ ဒေါင်းပြီ"

ဝမ်းက ဇယ်တောက်သမားတွေထဲလဲမပါ၊ ဖဲကစားသည့် အုပ်စုထဲလဲ မပါ၊ သူက ရေနွေး ကြမ်းကလေးချပေးလိုက်၊ နေ ကြာစေ့ ဖြည့်ပေးလိုက်၊ ဟိုလျှောက် ဒီလျှောက်နှင့် . . . လိုအပ် ချက် ကလေးများကို ဖြည့်စွက်ပေးနေသော ဖိုင်းကောင်းကျောက်ဖိ မြေးလိမ္မာကလေးအဖြစ်နှင့် ညယ်ကို စောင့်၏။ တူးကတော့ ဖဲ ကစားသည့် ဝိုင်းတစ်ခုမှာ ဝင်ပြီး ခိုင်ကိုင်နေသည် ။ တူးရှေ့မှာ သကြားလုံးပုံ ကြီးက တောင်ပူစာပေါက်စကလေးတစ်ခုလောက် ရှိ၏။

"သကြားလုံးကြေးကစားကြ ငွေနဲ့ ကြေးနဲ့ တော့ မလုပ်နဲ့ "

ဒေါက်တာကျော်ပြေက ဖဲကစားကြသည့် လူငယ်လေး တွေကို၊ တစ်ထုပ်လျှင် သကြားလုံး တစ်ရာခန့်ပါသော သကြား လုံးထုပ် ဆယ်ထုပ်စီ ဝေခွဲသည် ။ တကယ်တော့ . . . မကစားရလျှင် လည်း ရှိစေ၊ ကစားပြီဆိုမှ တော့ ငါးကျပ်ကြေး၊ တစ်ဆယ်ကြေးလေး စမ်းလုပ်ကြည့်ချင်ကြသည် ။

"အိမ်စောင့်ဖို့ က လိုရင်းပဲကွယ်၊ ဦးကိုနားလည် ပေးကြပါ၊ အားလုံးကို ကျေးဇူးတင်တယ်၊ မ ကြည်က လက်ဖက်သုပ်တို့ ငါးခြောက်ဖုတ်တို့ မပြတ်စေနဲ့ "

"သကြားလုံးကြေးဆိုလဲ သကြားလုံးကြေးပဲပေါ့ ကွာ၊ ဒါကို စိတ်ပါလက်ပါ ကစားချင်တဲ့ သူ မှ သိပ်မရှိ တာ၊ ဦးဦးပြောသလို အိမ်စောင့်ဖို့ပဲဟာ . . . ငါးရုံခြောက် အသားထူထူကြီးတွေ . . .

မီးဖုတ်ဆီဆန်းစားရတာနဲ့ တင် တန်နေပါပြီ၊ သကြားလုံးပြဿနာ

တော့ နောက်နေ့မှ ကြည့် ရှင်းမယ်၊ မနက်ဖြန်မနက် . . .

စောစောထပြီး မုန့်ဟင်းခါးသွားစားကြမယ် "

သူတို့ ချင်း ကျိတ်သဘောတူကာ ကစားကြရင်းက လက်တွေ့နေ့က အိပ်ငိုက်လာကြသည် ။ သူများ တွေက ငါးရဲ့ ခြောက်ဖုတ်ပန်းကန် အနှိုက်များ သည် မို့ လက်ဖက်ပန်းကန်အနှိုက် များ ပေးလိုက် သော တူးကဖြင့် လုံးဝအိပ်ချင်စိတ်မရှိ။ ဘာပန်းကန် မှ ဟုတ်တိပတ်တိ အနှိုက်မများ သော ဝမ်းက ဣန္ဒြေမဆည်နိုင် အောင်ကို မျက်ကြောက စင်းနေပြီ။

"သူတို့ တွေ . . . လက်နှေးတဲ့ သူက နှေး၊ ငိုက်တဲ့ သူ က ငိုက်နဲ့ "

ဝမ်းက ဆက်ပြောလိုက်၏။

"မင်းပြောမှ လား၊ ငါလဲ တွေ့တာပဲ "

"ဘာလုပ်ကြမလဲတိုင်ပင်တာပါကွာ၊ သူငယ်ချင်း တွေကို အားနာလို့ ။ မင်းကလဲ ဘွားဆုံးနေ တဲ့ အချိန်မှာ လဲ ခွတိုက်ပြောချင်စိတ်က ရှိတုန်း "

"ဟေ့ . . . တစ်သက်လုံး ခွကျချစ်ကန် ဂျီတိုက်လာ ခြင်းနဲ့ ဘွားအေ သေခြင်းနဲ့ ဘာမှ မဆိုင် ဘူး၊ ရော ထွေးမပစ်နဲ့ "

"ခု ဘာလုပ်ကြမလဲ . . . ဒါဖြင့် "

"အိပ်ကြ။ သိပ်အိပ်ချင်နေကြတယ်မှ လား၊ အိပ်ပေါ့၊ ငါက မအိပ်နဲ့ ဆိုတော့ရော၊ မင်းတို့ မျက်စိတွေက နားထောင်ကြမှာ မို့လို့ လား "

"ဟေ့ကောင်တွေ၊ ငိုက်လာရင် နားချင်နားကြ လေ "

ဝမ်းက လှမ်းပြောကာ ဧည့်ခန်းထဲသို့ ခေါင်းအုံးတွေ၊ ဖက်လုံးရှည်

တွေနှင့် ချည်စောင်သုံး ထည်ပါ သွားယူလာခဲ့ပေး၏။ အစကတည်းက
ဖဲကစားဖို့ စိတ်ဓာတ်ပြင်းထန်ဝါသနာပါလှခြင်း မရှိ သူတွေ၊ ဇယ်တော
ကံသမားတွေ၊ ဝုန်း . . . ဝုန်းဆိုထကာ၊ ခေါင်း အုံးတွေ တစ်ယောက်တစ်
လုံးဆွဲသူ ကဆွဲ၊ ဖက်လုံးရှည်ကြီးများ ရသွားသူတွေက၊ နှစ်ယောက်သို့မ
ဟုတ် သုံးယောက်လောက် ရှယ်ပြီး ပေါင်းအိပ်လိုအိပ်၊ ဧည့်ခန်းကော်
ဇောတွေပေါ်မှာ အတုံး အရန်းတွေဖြစ်ကုန်ကြတော့၏။

တူးက ဘော်ဒါတွေကို ကြည့်ကာ ရယ်မောလိုက်သည် ။ သူငယ်ချင်း
တွေသည် ဖြူစင်ကြ သည် ။ ရိုးသားကြသည် ။ ပွင့် လင်းကြသည် ။ ဟန်
ဆောင်ပန်ဆောင်တွေ သိပ်မရှိ။ တချို့က အပြောအ ဆိုမှ စ၍ အမူအရာ
တွေပါ ညက်ညော၍ တချို့ကျတော့ တူးလိုပဲ ဂျစ်ကန်ကန်တွေ ဖြစ်၏။
သို့ပေမဲ့ . . . ထိုအုပ်စုထဲမှာ မိန်း မကိစ္စ အလွန်အမင်း ဝါသနာပါသူများ ၊
လောင်းကစားသမား များ ၊ မူးမူးရူးရူး ရမ်းရမ်းကားကားများ တစ်ယော
က်မျှမပါဝင် ချေ။

စာကကျတော့ . . . တော်သူလည်း ပါ၊ ညံ့သူလည်း ပါ။ သူတို့ အား
လုံးက တူးသူငယ်ချင်းတွေ ဖြစ်သည် ။ ဝိဇ္ဇာ သိပ္ပံသမား တွေဖြစ်သည် ။
ဝမ်းကဆေးတက္ကသိုလ်က။ ဝမ်းသူငယ်ချင်းတွေ လည်း ဘွားဆုံးသည့်
သတင်း ကြားကြားချင်း ရောက်လာကြပါ သည် ။ ဝမ်း၏ မိန်းကလေး
သူငယ်ချင်း တ ချို့က . . . မိသားစုနှင့် ထပ်တူ
ဝမ်းနည်းကြေကွဲရပါကြောင်း . . . သတင်းစာထဲမှာ မနက်ဖြန် ပါနိုင်ဖို့
စိုင်းပြင်းနေကြသည် ။ သို့ပေမဲ့ . . . သန်ဘက်ခါမှာ ဘာစာ မေးပွဲဆို
လား၊ သူတို့ ဆေးတက္ကသိုလ်က တစ်နှစ်မှာ ငါးဆယ့်နှစ် ပတ်ရှိရာ၊ တစ်
ပတ်မှ စာမေးပွဲလွတ်သည် မရှိသလောက်မို့ ဘယ် သူမျှ လာ ရောက်ည
စောင့်အိပ်မပေးနိုင်ကြပါ။

ဝမ်း။

ဝမ်း ဘယ်ရောက်သွားပါလိမ့်ဟု တူးက လည့်ပတ် ကြည့်လိုက်သည် ၊ ဧည့်ခန်းကော်ဇောပေါ် အတုံးအရုန်း အုပ်စုထဲ မှာ ဝမ်းကိုမတွေ့ရ။ ဖေ ဖေကိုတော့ ဆယ့်တစ်နာရီခွဲကတည်းက ဝင်အိပ်ခိုင်း ထားတာမို့ ဖေဖေ က အိပ်ပျော်လောက်ပြီ။ တူးက နာရီကိုကြည့်တော့ သန်းခေါင်ကျော်ပြီး လို့ နောက် တစ်နေ့ထဲသို့ တောင်ရောက်ပြီ။ နှစ်နာရီ။ မကြာမီတောင် ရောင်နီပျို့လာနိုင် ကောင်းရဲ့ ။

"ဩ"

ဝမ်း၏ အခန်းတံခါးကို ဆွဲဖွင့်ကြည့်လိုက်သည် ။

လေအေးပေးစက်ဖွင့်ထားသော သူ့အခန်းလှလှပပ သပ် သပ်ရပ်ရပ် (တူးအခန်းက ဘယ် တော့မျှ သပ်ရပ်ခြင်းမရှိ) ထဲမှာ ကတ္တီပါစောင်ကိုခြုံ၊ ဖက်လုံးကို ခွ၊ နှစ်ခြိုက်စွာအိပ်ပျော်နေလိုက် ပုံ များ ၊ ဘယ်လောက်များ အိပ်ချင်နေသည် မသိ၊ အိပ်ရန်အတွက် ခေါင်းအုံး ပေါ် ခေါင်းအချတွင် ၊ ခေါင်း နှင့် ခေါင်းအုံးမထိမီ လမ်း တစ်ဝက်က ကြို ချ များ အိပ်ပျော်နှင့် သွားလေသလားမသိ။

မိနစ်ပိုင်းတွင်းမှာ နှစ်ခြိုက်ကာ အိပ်မောကြီးများ တောင် ကျနေပြီ။ တူးက ဝမ်းကိုစိုက်ကြည့် ပြီး ဟစ်ခနဲ တစ်ချက်ရယ် လိုက်၏။ အိုက်လို့ လေအေးစက်ဖွင့်ပြီဆိုလဲ စောင်ခြုံစရာ ဘာ လိုလဲ။ ဒီ လေအေးပေးစက် မှ အအေးဓာတ်ကို မခံနိုင်လို့ ကတ္တီ ပါစောင်ခြုံပြီး ကာကွယ်ရပါသည် ဆိုလဲ၊ ဒီလေ ပေးစက်ကို မဖွင့်ပါနှင့် တော့လား။ တူးသာဆို ပြတင်းပေါ က်တွေကို ခြင်စကာ တံခါး တစ်ချပ်သာ ပိတ်၍ မှန်တံခါးရွက်များက အ ကုန်ဖွင့်ပြီး သဘာဝလေအေးထဲမှာ အိပ်မြဲ ဖြစ်၏။ ဒါကို တူး အကြိမ် ကြိမ်ဝေဖန်ခဲ့ဖူးပြီ။

"အဲကွန်းမဖွင့်၊ စောင်မခြုံဘဲ အိပ်ရတာ အရသာ မှ မရှိတာ၊ အဲကွန်း (Air Con) ဖွင့် စောင် ခြုံပြီး အိပ်ရတဲ့ အရသာက ဖိမ်ရှိတာ၊ မင်းမှ နားမလည်ဘဲ"

"ဒါပေါ့ . . . ငါက မြို့သား သူဌေးသားမှ မဟုတ် တာ၊ တောသား၊ လူရိုင်း"

ဝမ်းနှင့် တူးက မျက်နှာချင်းဆိုင်တိုင်း စကားပြောမတည့် ဖြစ်ကာ ရန်ဖြစ်ရသည်။ ။ ငယ်ငယ် တုန်းကဆို ထိုးကြိတ်၏။ ကြီး လာတော့ လက်မပါကြတော့ပေမဲ့ နှုတ်နှင့် ဖြစ်ကြသည်။ ဖြစ်တိုင်း မှာ . . . ဝမ်းက နောက်ဆုံးမှာ အလျော့ပေးသည်းခံသွားမြဲတည်း။

"အဲဒီကောင် . . . အလျော့ပေးတာတော့ အမှန်ပဲ၊ ဒါကို အသိအမှတ်မပြုဘဲကို မနေနိုင်ဘူး"

သုံးလေးလကြီးသော "အစ်ကို"ကို အခန်းတံခါးပြန် ပိတ်ပေးခဲ့သည်

။

တစ်အိမ်လုံးမှာ အိမ်မြှောင်စုတ်ထိုးသံက ကြောက်တတ် လျှင် ထခုန်ချင်ဖွယ်။ ခုနေ . . . တူး ဘေးနားမှာ ဖိုးဖိုးသာ ရှိနေ လျှင်၊ ဖိုးဖိုးခေါင်းပေါ်မှ ကလစ်တစ်ချောင်း ကြမ်းပေါ် ပြုတ် ကျလျှင် တောင် "ဒုန်း"ခနဲ အသံမြည်လောက်အောင် "နာရေး အိမ်"က တိတ်ဆိတ်ခြင်းကြီးနေသည် ။ လမ်း ထဲမှာ ရပ်မိရပ်ဖ သဘောမျိုး လူကြီးသူမတွေကလည်း ဆယ်နာရီခွဲလောက်ကတည်း က ပြန်ကြပြီ။

ဖေဖေမိတ်ဆွေအပေါင်းအသင်းများ လည်း ထိုနည်းတူ။ ဆွေမျိုးနည်းပါးရှာသော တစ် ဧည့်သည်သားဖေဖေ၏ နှစ်ဝမ်းကွဲ သုံးဝမ်းကွဲ အမျိုးတွေလည်း ထိုနည်းလည်းကောင်း၊ ညတစ်နာ ရီ ကျော်နှစ်နာရီ ကျော်နီးပါး (မနက်ပဲဆိုပါစို့) ထိအသံထုတ်နေ ပေးကြသူတွေဆိုလို့ တူး

ဘော်ဒါတွေပဲ ရှိ ခဲ့သည်။ ဒီကောင်တွေ လည်း ဒေါင်းပြီ။

ခုနေ . . . ဘွားမှာ သမီးရင်း တစ်ယောက်ရှိခဲ့လျှင် မြေး
မအရင်းအချာတစ်ယောက်ရှိခဲ့လျှင် ငိုသံကလေးများ အိပ်အိပ် ထွက် မ
လားဟု တွေးရင်း ပြုံးချင်ချင်ဖြစ်လာမိသော ကိုယ့်စိတ်ကိုယ် လည်း
ဒေါသဖြစ်ရသည်။ ဘွားနှင့် တူးတို့ က မတည့်ဘူးဆို ပေမဲ့ ဘွားက
ဘွားအကောင်းကြီးပါ။ သွေးသားမစပ်ဘူးဆို လျှင် ပိုလို့ တောင် ကျေး
ဇူးတင်ရဦးမည်။ ဘွားက တူးအပေါ်မှာ ညာတာတာ တွေ အများကြီးရှိ
သည်။

တူးသည် ဘွားနှင့် အမြဲလိုလို အတွေးအခေါ်တွေ ဆန့် ကျင်ပြီး
ပြိုင်ငြင်းနေရပေမဲ့ ဘွားအ ပေါ်မှာ တူးသံယောဇဉ် အများ ကြီး ဖြစ်ပါ
သည်။ ဘွားကို ဆုံးရှုံးရသည့် အတွက် တူးဝမ်းနည်း ပါ သည်။
နုမြောပါသည်။ ကြေကွဲခြင်းဖြစ်သလို ကွယ်လွန်ရှာ သူအဖြစ် ဘွားကို
သနားမိပါသေးသည်။ သို့ပေမဲ့ . . . ငိုချင်စိတ် မရှိ။ အဲ . . .
တိတိကျကျပြောရမည်ဆိုလျှင်၊ ငိုချင်စိတ်မရှိတာ မ ဟုတ်၊ ငိုချင် စိတ်
အနည်းအပါးရှိသည်။ မငိုဖြစ်တာ၊ ငိုလို့ မရ တာ၊ မငိုမိတာ၊ ငိုရမှာ ရှက်
ကိုးရှက်ကန်းကြီးလို ဖြစ် နေတာ ဖြစ် ၏။

တူးက ဝမ်းနည်းသည် ဆိုပေမဲ့ တူးပုံစံက ဝမ်းနည်းဟန် မရှိ။ စား
စားသောက်သောက်၊ ဟေး လားဝါးလားပါပဲ။ ဝမ်းကဖြင့် မျက်နှာသေ
ကလေးနှင့် ၊ ပူဆွေးပုံပြသည်။

"ဒီကောင် . . . မင်္ဂလာယူနေတာ" . . . ဟု

တူး မစွပ်စွဲလိုပါ။ တူးတောင် ဝမ်းနည်းသေးတာ ဝမ်း က
ဝမ်းမနည်းပဲ နေပါ့မလား။ ဝမ်းတို့ ကျတော့ ဝမ်းနည်းတာ မျက်နှာပေါ်
မှာ ပေါ်သည်။ တူးကကျတော့ မပေါ်။ အဲဒါ ဘာဖြစ် တာလဲ။ တူး သိချင်

လှပါဘိ။

ခုပဲ ကြည့်လေ . . . မျက်နှာသေကလေး အပိုးကျိုး၍ ထမင်းတောင် ဟုတ်တိပတ်တိ မစား ဖြစ်သော ဝမ်းက နှစ်ခြိုက် စွာ အိပ်မောကျနေခဲ့ပြီ။ တူးက မအိပ်နိုင်သေး။

"လက်ဖက်တွေ ဒီလောက်စားထားတာ" . . . ဟု . . . ပေါ်ခေါင်းအုံး တစ်လုံးတောင် ဆွဲမယူဘဲ အိပ်ချပြလိုက်မည်။ စောစောက တွေးခဲ့ဖူးသလို (ဘော်ဒါတွေနည်းတူ) ခေါင်းနှင့် ခေါင်းအုံးမထိမီ လမ်းတစ်ဝက်က အိပ်ပျော်သွားမှာပဲ ဖြစ်၏။ တူး . . . သိပ်ကို ပင်ပန်းနေပါပြီ။ အိပ်ပျက် ညတွေက များ ပြီ။ အသုဘမချမီထိ (အိမ်မှာ အသုဘကို မထားပေမဲ့) အိမ်မှာ လူနည်း နည်းပါးပါး စုရုံးစုရုံးရှိ တတ်သည်။ ခုလို အသုဘချလိုက်သည့် ရက်မှ စ၍ ခြောက်ရက်မြောက်နေ့ထိ အသုဘအိမ်ပင်ဖြစ် လင့်ကစား အိမ်မှာ လူကျဲပြီ။

ခြောက်ရက်ညကျမှ နောက်တစ်နေ့ ဆွမ်းသွတ်ဖို့ လူ ပြန်စည်ကား၊ ခုနစ်ရက်မနက်ပိုင်း တစ် ကြိမ်စည်ကားပြီးတာနှင့် ထိုအိမ်လုံးဝ တိတ်ဆိတ်ပြီ။ ခုလို . . . အသုဘချသည့် ညသည် လည်း ခြောက်သွေ့မြဲ။

တူးက ဖွင့်ထားသော တံခါးမှ ခြံထဲသို့ ဆင်းလိုက်သည်။ မဲလုံးက အမြီးကလေးနန့်၍ ပြေး ကပ်လာသည်။ ရိုးရိုးအမျိုးအစား ခပ်ညံ့ညံ့ တွေထဲမှာ တော့ ထူးခြားသည့် ခွေး ဖြစ်၏။ ပြောစကား ဆို စကားနှင့် သခင့်အရိပ်အခြည်ကို တော်တော်သိသည်။

"ဟေ့ကောင် မဲလုံး"

ကျောကိုသပ်ပေးလိုက်၏။

"ဘွားဆုံးတာ မင်းသိလား"

မဲလုံးက အမြီးကလေးတန့်န့်နန့်။

"ငြိမ်ငြိမ်ထားစမ်း၊ ဒီအမြီး၊ ဘွားတစ်ယောက်လုံး ဆုံးနေတာ၊ မင်းက အမြီးနန့်နေရလား"

မဲလုံးအမြီးကို ကိုင်ထားလိုက်၏။ လက်သီးဆုပ်မှာ မဆန့်၍ ရှည်ထွက်နေသော အမြီးဖျား ကလေးက မနန့်သာနန့်သာ၊ နန့်နေတာကို ကြည့်၍ တူးက ရယ်မောလိုက်သည်။ မဲလုံးအမြီးကို လွှတ်၍ ပေါ်တီကိုအောက်မှ ထွက်ခဲ့၏။ ပေါ်တီကိုအစပ်မှ ဒန်းပေါ်တွင် ထိုင်သည်။ ကလေးဘဝက ဒန်းလုရင်း ဝမ်းနှင့် ရန်ဖြစ်ရတာကို သတိရပြန်သည်။ တူးရင်ထဲမှာ အထီးကျန်နေ၏။ ဘာကြောင့် မှန်းမသိ၊ တစ်ကမ္ဘာလုံးမှာ မှ ကိုယ်တစ်ယောက်တည်း လို ခံစားလိုက်ရသည်။

ကြည်နူးစိတ်တော့ဖြစ်သည်။ သို့ပေမဲ့ . . . တစ်ဆက်တည်းမှာ ကြေကွဲခြင်းက ထပ်ကြပ်ပါ ၏။ နာနာကျင်ကျင်လည်း ဖြစ်သည်။ ကိုယ့်အဖေကိုယ့်အမေရဲ့ နာမည်ကိုတောင် သိခွင့်မရ၊ ကိုယ့်မှာ အစ်ကိုတွေ ညီတွေ အစ်မတွေ ညီမတွေ ရှိနေသလား သိခွင့်မရ၊ တွေ့ခွင့်မရ၊ ကိုယ်ဟာကိုယ့်မိသားစု ထဲက နေ၊ ဘာကြောင့် . . . (ဘာအပြစ်ရှိလို့) လွင့်စင်ပဲ့ထွက်ခဲ့ရတာလဲ။ အဲဒီလို ပဲ့ထွက်လွင့်စင်လာ ဖို့ ကိုယ်က ဘယ်လိုအမှားမျိုးကိုကျူးလွန်မိ ခဲ့သလဲ။

သီးညှာခိုင်တစ်ခုမှ ပဲ့ကြွေကျရသော တစ်လုံးတည်း သော သစ်သီးလိုဘဝမျိုး။

"မဲလုံး . . . မင်းနဲ့ ငါက ဘဝတူ"

မဲလုံးကို . . . တစ်နေ့မှာ တူး ကားမောင်းသွားရင်း ကား လမ်းပေါ်မှာ ကားလွှတ်အောင်မှ ဖြတ်မကူးတတ်သေးသည့် အရွယ် ကလေးအဖြစ်၊ တုံ့နှေးတုံ့နှေးလျှောက်နေ တာတွေ့လို့ ၊ တူးက အ ထူးကရုဏာသက်

ကာ ကောက်ယူလာခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ။

"ဒီမှာ ခွေးပေါက်စလေး၊ ခွေးအမေရှိလား"

အိမ်နီးနား၊ အဲဒီနားတစ်ဝိုက်မှာ တစ်အိမ်တက်ဆင်းလို မေးကြည့်သေးသည်။ ။

"ခွေးအမေမရှိဘူး၊ လူအမေပဲ ရှိတယ်၊ ကျုပ်တို့ က လူတွေ"

မခြေမငံ ဖြေဆိုသံကြောင့် တက်ခေါက်ပြီး ပြန်ဆင်းလာ ခဲ့ရတာက တစ်အိမ်၊ ခွေးပေါက်စ က လေကလွင့်တစ်ကောင် ကို ကျွေးမွေးစောင့်ရှောင့်ရမှာ ဝန်လေးစွာ . . . အဖြေကို တောင် ကောင်း ကောင်းပြန်မပေးဘဲ ခေါင်းကို စိတ်မပါလက်မပါ ခါကြတာ က လေးငါးအိမ်။ လှည့်တောင်မကြည့်ဘဲ လက်ဝါးခါပြတာက တစ်အိမ်။ ကြာလာလျှင် ဒီနားတစ်ဝိုက်က အိမ်တွေအားလုံးနှင့် ကိုယ်တစ် ယောက်တည်းက တစ်ဖက်၊ ရန်ဖြစ်ရတော့မည့် အခြေ အနေမို့ ဆက်မမေးတော့ပဲ ခေါ်လာခဲ့သည်။ ။

"အသားက မည်းမည်း၊ အကောင်ကလုံးလုံး လေး"

အဲသည် နေ့မှ စ၍ မဲလုံးတွင် ၏။

ခွေးကလေးက ငယ်စဉ်မှာ ချစ်စရာကောင်းသလောက်၊ ကြီး လာလေ အချိုးအချိတ်က မပြေ လေ။ အကောင်ထွားသလား ဆိုတော့လည်း မထွား။ သေးသေးကျစ်ကျစ်နှင့် ခပ်ပိန်ပိန်ကောင် ဟု ပြောလို့ ရပေမဲ့၊ ကောက်ချီလျှင်တော့ ချီပွေ့ရသူ သေလုအောင် လေး၏။ ဧရာမနားရွက်ကားကြီးက အယ်ဆေးရှင်း (Aisiation) ခွေးမျိုးတွေ နားရွက်ကားသလို ကြီးကြီးချွန်ချွန်နှင့် လှတာမျိုး မဟုတ်ပဲ ဝိုင်းဝိုင်းကားကားကြီးမို့ ဘာကြီးမှန်းကို မသိ။

တစ်စက်ကလေးမျှမလှ။

ဘယ်နေရာမှ တခြားအရောင်တစ်မွေးမပါ။ တစ်ကောင် လုံးနက်နေပေမဲ့၊ စိုပြောင်တာမျိုးမ ရှိပဲ သူ့အနက်က မွဲခြောက် ခြောက်မို့ အနက်မမည်။ အမည်းပဲမည်၏။ တော်ပါသေးရဲ့ ။ မဲ လုံး . . . မှ ညှိထားလို့ ။ နက်လုံးများ မှ ညှိထားမိလျှင် မှားဦးမည်။ နက်မှ မနက်ပဲ။ အမည်းကြီး။

"ဟေ့ကောင်မဲလုံး . . . မင်းက ချစ်စရာမှ မကောင်း တာ၊ ရုပ်လဲ မလှဘူး"

မဲလုံးကို တစ်အိမ်လုံး ဘယ်သူကမျှ မချစ်ပါ။ အလုပ် သမားတွေက တောင် တာဝန်ရှိလို့ သာ ထမင်းကျွေးခြင်း၊ ရေခွက် ထားပေးခြင်းလုပ်ရသည် ၊ မည်သူမျှ စေတနာမပါ။

"မွေးမယ့်မွေးလဲ အယ်လ်ဆေးရှင်းတို့ ဒိုဘာမင် (Doberman) တို့ ဂရိတ်ဒိန်း (Great Dane) တို့လို ခွေးမျိုးတွေ မွေးပါလားကွာ"

ဝမ်းကဆို၏။

"ခွေးပါဆိုမှ . . . ခွေးဆိုတာ အသုံးမကျတဲ့ သတ္တဝါ၊ အဲဒီထဲမှာ မျိုးကောင်းရိုးကောင်းနဲ့ ရုပ်ရည်ရူပကာ ရွေးချယ်ပြီး ပကာသန လိုက်စားရဦးမှာ လားကွ"

တူးက ပြန်ပက်တော့ ဝမ်းနှုတ်ဆိတ်သွားသည် ။

"မင်းပြောတဲ့ ကောင်တွေကို ငါက တစ်စက်က လေးမှ မေတ္တာစိတ်မဖြစ်ဘူး၊ မသက်ရောက် ဘူး၊ ဒီကောင်လေးက လမ်းပေါ်မှာ ၊ တစ်ကောင်တည်း . . .

အဖေလဲ မရှိ၊ အမေလဲမရှိ"

ဒီတစ်ခွန်းမှာ တော့ ဝမ်းက ပြုံး၏။

"ဘာပြီးတာလဲ။ ခွေးတွေကြောင်တွေမှာ အမေသာ ရှိပြီး၊ ဘယ်ခွေး
မ ဘယ်ကြောင်မမှ လင် ကောင်မပေါ်ဘူးပြောမလို့ လား"

"မင်းကလဲ"

"မင်းပြောတဲ့ အယ်လ်ဆေးရှင်းတွေဘာတွေကျ တော့ လင်ကောင်
ပေါ်ပါတယ်၊ ဖခင်ဘယ်သူ . . . ဆိုပြီး ဓာတ်ပုံတောင် ရိုက်ပြကြရသေး
တယ်၊ အဲဒီကလေးတွေ မှ ရောင်းရင်ဈေးကောင်းရတာ၊ တွေးကြည့်ရင်
အသည်း နာဖို့ ကောင်းတယ် . . .

ခွေးမချင်းတူတူမှာ ၊ အမျိုးအစားအဆင့်အတန်း ကွဲရင်ကွဲသလို၊
စော်ကားခံရတယ်"

"မင်းရဲ့ ခွေးဖီလိုဆိုဖီက . . . လေးနက် လာပြီ"

"ဟုတ်တယ် . . . မဲလုံးဟာ ငါ့ဘဝနဲ့ တူတယ်။ ဖေဖေက ငါ့ကို ကော
က်ယူမွေးစားခဲ့တော့၊ ငါလဲ မဲလုံး ကို မွေးစားတာမှန်တယ်"

မဲလုံးသည် ကိုယ့်လို "သီးကြွေ"တစ်လုံးပဲ ဖြစ်၏။ အဲဒါကြောင့် ဘဝ
တူမဲလုံးကိုချစ်သည် ။

တစ်ခါတစ်ရံမှာ မဲလုံးက ကိုယ့်အထီးကျန်ဘဝထဲမှာ ကွက်လပ်
တော်တော်များများကို ဖြည့် ဆည်းပေးနိုင်ခဲ့သေးသည် ။ တစ်ခါတစ်ရံ
ကျတော့ ဘာကွက်လပ်မှ မပြည့်တော့ဘဲ၊ မဲလုံး ဘေးမှာ ရှိ နေလည်း
ကိုယ့်အထီးကျန်ခံစားမှုက မခံမရပ်နိုင်လောက် အောင် ပြင်းထန်စွာ တို
က်ခိုက်တတ်သည် ။

"မင်းက ခွေးဖြစ်နေတာကိုကွ။ လူလူချင်း မဟုတ် တော့၊ မင်းလဲ
မင်းအတိုင်းအတာနဲ့ ကွက် လပ်ဖြည့်ပေ မဲ့ ငါ မပြည့်နိုင်တာကို မင်းခွင့်
လွှတ်"

မဲလုံးခေါင်းကို သပ်ပေးတော့ မဲလုံးအမြီးနန့်သည်။ ။

လောလောဆယ် . . . အတွေးထဲမှာ အဘွားဆုံးထားသည့် ဖြစ်ရပ်မရှိတော့။ ဘာမျှမရှိ။ ရင် ခွင်သည် လစ်ဟာ၍ အေးစက် ကျင်ရှုလာသည်။ ။ ဒါမျိုး . . . တူး မကြာခဏ ဖြစ်တတ်၊ ခံစားရ တတ် ပါသည်။ ။

"ငါတစ်ယောက်တည်း"

လူဦးရေသန်းပေါင်းခြောက်ထောင်သည် ကိုယ်နှင့် မပတ် သက်ချေ။ သန်းပေါင်းခြောက် ထောင်တစ်ယောက်လျော့က သူတို့ ချင်းချင်း လုံးထွေးရစ်ပတ်၊ ပတ်သက်နေကြပြီး၊ ကိုယ်ကကျ တော့ တစ်ယောက်တည်း ဖြစ်နေရ၏။ အဲသည် အခါမျိုးမှာ ပြင်းပြစွာ၊ မွတ်သိပ်စွာ၊ ငုံ့လင့်စွာ တမ်း တမိသော "လူသား"တစ်ယောက်ရှိ ပါသည်။ ။ ဖရင်းမဟုတ်၊ မိရင်းမဟုတ်ပါ။ မိနှင့် ဖအရင်းအချာတို့ သည် လည်း ကိုယ်နှင့် မပတ်သက်သော သန်းပေါင်းခြောက်ထောင် တစ်ယောက်လျော့ထဲမှာ သာ ရစ် ပတ်လျက် ကိုယ်နှင့် ကျတော့ စိမ်းသက်နေ၏။

မစိမ်းသက်ပဲနေပါ့မလား။

မစိမ်းချင်လို့ နီးရအောင် ဘယ်သူမှန်းမှ မသိတာ။ ဖေဖေဦးကျော်ပြေသည် လည်း တကယ့်မ ဟာ ကျေးဇူးရှင်ကြီးသာ ဖြစ် လျက် ကိုယ်နှင့် ကျတော့ ဝေးကွာအုပ်စုထဲမှာ ပဲ ရှိနေသည်။ ။ ဖေဖေဦးကျော်ပြေနှင့် တောင်မှ မနီးတော့ပါဘူးဆိုလျှင်၊ ဘွားတို့ ဝမ်းတို့ က ပို၍ ဝေးပါပြီ။ သို့ပေမဲ့ . . .

ကိုယ့်ကို ရင်ခုန်နိုင်စေစွမ်းသော၊ ကိုယ့်ရင်ကို နွေးထွေး နိုင်စေစွမ်းသော သက်ရှိ "လူသား" "သူစိမ်း" "မိန်းကလေး"တစ်ယောက်တော့ ရှိသည်။ ။

"ခင်သီရိရတနာ . . . ဆိုသော ဖိုးဖိုး၊ ကလေးလေး ဆိုသော လေးလေး"

သူမ . . . က ကိုယ့်ရင်ထဲမှာ လာပြည့်နေ၏။ ဒါဟာ . . . အလိုအလျောက်ဖြစ်ထွန်းခြင်းပဲဖြစ် သည် ။ သူမကိုယ်တိုင် လိုလား စွာ ဝင်ရောက်လာခဲ့ခြင်း မဖြစ်နိုင်သလို ကိုယ်က ဖိတ်ကြားခဲ့ ခြင်း လည်း မဟုတ်ချေ။ အလိုအလျောက် ဖြစ်ထွန်းမှုတစ်ခု၏ သက် သေက . . . ဖိုးသည် ကိုယ့်ဘဝအထီး ကျန်ရက်တွေ၏ ခြောက်သွေ့ မှုကို စိုပြေစေနိုင်စွမ်းသူ၊ ကိုယ့်ဘဝကွက်လပ်များကို ပြည့်စုံနိုင် စွမ်းသူ "လူသား"တည်း။

"ဖိုး . . . မင်းကို ငါချစ်တယ်"

တိုးတိုးလေးပြောလိုက်သည် ။ အနားမှာ အမီးနန့်နေသော မဲလုံးတောင် မကြားနိုင်ပါ။ ကြား သည့် တိုင်၊ သူက ခွေးမို့ လူ စကားကို နားမလည်နိုင်ပါ။ လူ . . . လူချင်း ပြောခွင့်ကြုံခဲ့လျှင် တောင် ကိုယ့်ရင်ထဲက ခံစားမှု အစစ်အမှန်ကို နားလည်မည်မထင် ချေ။ ဖိုးကို ပြောကြည့်ပါလား။

"ဖိုး . . . နင့်ကိုငါသိပ်ချစ်တယ်" . . . ဟူ၍ ။

ဖိုးဘာလုပ်မည်ထင်ပါသနည်း။ အသက်သာဆုံးအဖြေ က ရယ်မောပစ်ခြင်းပဲဖြစ်မည်။ ထို့ ထက်ဆိုးလျှင်တော့ ဖေဖေကို တိုင်ကြားခြင်း၊ တူးကိုပါးရိုက်ခြင်းတို့ ထက် ကျော်လွန်ကာ၊ တူး မခံ စားနိုင်ဆုံးသော အပြုအမူ၊ တူးအပေါ် ရက်စက်ဆုံးအပြုအမူ အဖြစ်၊ ဝမ်းနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်ကာ . . . ။

"တူးလေ . . . လာပေါက်နေတယ်၊ လေးကို ချစ်လို့ တဲ့ ၊ ဟား . . . ဟား" . . . ဟု ရယ်မောပစ် ခြင်းထိ ခံယူရရှိ နိုင်ပါသည် ။

ထိုအခါ . . . ဝမ်းကလည်း လိုက်လံ ရယ်မောပါလိမ့်မည်။ ဖိုးသည် တူးထက် ပို၍ ဝမ်းနှင့် အဖွဲ့ ကျ၏။ သူတို့ ချင်းက တစ် ကျောင်းတည်း။ ဖိုးကတော့၊ ဝမ်းထက်တစ်တန်းငယ်သည် ။ သို့ ပေမဲ့ . . . ဆရာဝန်လောင်းအချင်းချင်းမို့၊ ပြီးတော့ . . . စကားပြော ပြေပြစ်တာချင်းတူလို့ မို့ ဝမ်းနှင့် ဖိုးက ပိုမို စည်းလုံးညီညွတ်ချစ် ခင်ကြပါ၏။

တကယ်ဆို . . .

တူးလည်း . . . ဆယ်တန်းအောင်စဉ်က ဆေးတက္ကသိုလ် အမှတ်မီခွဲ တာပဲဖြစ်သည် ။

"ဖေဖေနဲ့ ဝမ်းနဲ့ ဆရာဝန်တွေ လုပ်နေကြမှ ၊ ကျွန် တော်လဲ ဆရာဝန်ထပ်လုပ်ဦးမယ်ဆိုရင်၊ ပျင်းစရာကြီး၊ မိသားစု သုံးယောက်ရှိတာ သုံးယောက်လုံး ဆရာဝန် ဆို . . . ပျင်းပါတယ်" . . . ဟု တူးက ပြောခဲ့၏။

"မင်းက ဝါသနာမပါလို့ လား"

" မပါဘူး"

"ဘာဝါသနာပါလဲ"

"သင်္ချာ"

ဝမ်းက မသိသာအောင် နှာခေါင်းရှုံ့လိုက်၍ တူးက သိသိသာသာပဲ လက်သီးဆုပ်ပြလိုက် သည် ။

"ဒါပေမဲ့ . . . အင်္ဂလိပ်စာကို ထုံးလိုချေ ရေလိုနှောက် နိုင်အောင်လဲ လုပ်မယ်"

"ဘာဖြစ်လို့ လဲ"

"ကြိုက်တယ်ဖေဖေရ"

"ဒါဆို . . . အီးမေဂျာ (E Major အင်္ဂလိပ်စာအဓိက) ယူပါလား"

"သန့်ရှင်းလဲ ကြိုက်တယ်၊ နှစ်ခုကြိုက်တာ၊ သန့်ရှင်း က ကိုယ့်ဘာသာ ဖတ်ယူရေးယူ နားထောင် ယူလို့ မရနိုင် ဘူးထင်တယ်"

"ဟုတ်တယ် သူက ဆပ်ဘျက် (Subject)"

"အင်္ဂလိပ်စာကတော့ လင်းဂွေ့ချ် (ဘာသာစကား Language) ဆိုတော့၊ ကျွန်တော် ကြိုးစား ပြီးဖတ်မယ်၊ ရေးမယ်၊ ပြောမယ်၊ နားထောင်မယ်"

"ကောင်းပါတယ် . . . ဘွဲ့ရရင် ဘာလုပ်မလဲ"

"မသိသေးဘူးဖေဖေ၊ ဘွဲ့ရအောင် အရင်လုပ်လိုက် ဦးမယ်"

ဝမ်းကတော့ ဆေးတက္ကသိုလ်တက်မည့် သူမို့ ဘွဲ့ရရင် ဘာလုပ်မလဲ . . . မေးစရာမလိုတော့ ပါ။ ဘွဲ့ရလျှင် ဆရာဝန်လုပ်ပါ လိမ့်မယ်။ ဆေးကုပါလိမ့်မည်။

"မင်းလဲ အမှတ်မီသားနဲ့ ၊ ဆေးတက္ကသိုလ်သာ တက်ခဲ့ရင်၊ ဖိုးနဲ့ ရင်းနှီးခွင့်ပိုရမှာ "

တူးကိုယ်ထဲမှ "သရီး"တစ်ကောင်ခွဲထွက်ပြီး တူးကို ဝေဖန်လိုက်သလို တူးက ခံစားကြည့် သည် ။

"လုပ် . . . မနေနဲ့ ၊ ဆရာဝန်ချင်းတူမှ ရင်းနှီးခွင့်ရ မယ့် သံယောဇဉ်ကို အသိအမှတ်မပြုဘူး၊ သူခင်ချင်ရင် လမ်းပေါ်က ဂလေကောင်အဖြစ်နဲ့ လာခင်မယ့် သံယော ဇဉ်ကိုမှ မက်မောတယ်"

တူးက ဂျစ်ကန်ကန်လေသံဖြင့် သရီးကို ပြန်ပြောလိုက် ၏။ တူးမှာ သရီးရှိနေတာ ဖေဖေ တောင်မသိပါ။ ဖေဖေနှင့် ဝမ်း တို့ သိသွားလျှင် . .

. ဆရာဝန်နှင့် ဆရာဝန်လောင်းတွေမို့ ဆေးပညာ ရှုထောင့်မှ ကြည့်ကာ
...

"တူးတစ်ယောက်၊ နှစ်ကိုယ်ခွဲစိတ်ရောဂါ (Split Personality) ဖြစ်
နေပါပြီ" . . . ဟု ပြောမ လား။

"စိတ်ကစဉ်းကလျားရောဂါ (Schizophrenia) ဖြစ်နေပါပြီ" . . . ဟု
ပြောမလား။

ရောဂါနာမည်ကို ဘယ်လိုတပ်မည်တော့မသိ၊ စိတ္တဇ ရောဂါကုဆ
ရာဝန်နှင့် ပြတော့မှာ သေချာ သည် ။ အမှန်က . . . တူး သည် အတွေး
ထဲမှာ သရီးကိုခွဲထုတ်၍ ကိုယ့်ကို ဝေဖန်ခိုင်း၊ သူများ ပြော လာမှာ သေ
ချာသော စကားလုံးတွေပြောခိုင်း၊ ကိုယ်က ပြောချင်သော၊ ကိုယ်ရင်ဖွင့်
ချင်သော ဆန္ဒ တွေကို သူများ တကာကို လည်း မပြောချင်တော့ သရီး
ကိုပဲ ပြောပြရသည် ။ တူးဖန်တီး ထားသော သရီးသည် မသိစိတ်ထဲမှာ
တည်ရှိနေသူမဟုတ်ပါ။ မရှိမှန်းသိသိကြီးနှင့် ၊ အသိစိတ်ထဲမှာ ပဲ ပုံဖော်
ခဲ့ ခြင်းမို့ တူးက ကိုယ့်ကိုယ်ကို ရောဂါသည် မဟုတ်မှန်း သေချာသည် ။

သရီးပြောစကားတွေကို ကြားလာမြင်လာတာ မဟုတ်ပဲ၊ ကိုယ်က
သာ တစ်ယောက်တည်းနှစ် ယောက်စာပြောဆို ငြင်းခုံ နေမိခြင်းကို သိ
သိကြီးနှင့် (သူများ တကာတွေနှင့် ပြောလိုစိတ်မရှိ တိုင်း) ကိုယ့်ဘာသာ
နှစ်ယောက်စာပြောနေခြင်းကို "ရောဂါ"ဟု သတ်မှတ်လျှင်တော့ တူးက
ဝမ်းကိုလည်း ချန်မထားခဲ့နိုင်ပါ။

ဝမ်းသည် နှုတ်မှ အသံထွက်လျက် တစ်ကိုယ်တည်း ပြောမပြော၊ ကို
ယ်တိုင်မကြားဖူးသေးလို့ မသေချာပေမဲ့ (ပြောနေ မှာ ပဲဟု ထင်တာထ
က်ပို၍ ယုံ၏) သူ့အခန်းထဲမှာ ရှိသရွေ့ စာ ရွက်အတိုအစ ကလေးတိုင်း
ပေါ်မှာ . . .

"လေးကိုချစ်တယ်၊ သီရိကိုချစ်တယ်၊ ရတနာကို ချစ်တယ်" . . . ဆိုတာတွေလျှောက်ရေး ထားတာ၊ တူး မတွေ့တာမှ မဟုတ်ဘဲ . . .

ဒီတော့ . . . ငါ့ကို အရူးသတ်မှတ်ရင်၊ မင်းလဲအရူး ပဲ ဝမ်း၊ ငါက တူးမို့ နှစ်ရာဖိုးရူးရင် မင်း က ဝမ်းဆိုတော့ မင်းလဲ တစ်ရာဖိုး ရူးသေးတာပဲ . . .

ပုထုဇ္ဇော ဥမ္မတ္တကော . . . ဆိုတာ မင်းလဲ ကြား ဖူးသားပဲ၊ အရူးချင်းတူတူ၊ ဆေးတစ်ခွက်အ ပိုမတိုက်နဲ့ " . . . ဟု ပြောရပါမည်။

"မင်းပါးစပ်ဟရုံနဲ့ ငါက အူလောက်မြင်တာ မဟုတ်ဘူး ၊ ဗိုက်က ဖောက်ပြီး ခြေမထိ မြင်တဲ့ ကောင် ကွ"

ဝမ်း . . . ဖိုးကို ချစ်နေမှန်း တူးသိအောင် ဝမ်းက တမင် တကာလုပ်တာ ဖြစ်၏။ ဒါဟာ . . . ခွေးရူးတိုင်ဦးတမ်းကစားသလို၊ သူ . . . တိုင်ဦးထားတာပဲမို့ တူးက ရယ်ချင်၏။ ဝမ်းလို စည်းနှင့် ကမ်းနှင့် အပိုးကျိုးကျိုးကောင်တစ်ကောင်ဟာ "လေးကိုချစ် တယ်" . . . ဆိုသော ဝါကျပါ စာရွက် တွေကို သူ့အခန်းထဲမှာ ဟိုပစ်ဒီပစ်၊ ပစ်စလက်ခတ် ခြေလုံးပြီး လျှောက်ပစ်ထားပါ့မလား။

တူးသိအောင်ပြောထားခြင်းပဲ မဟုတ်လား။

"ဟေ့ကောင် . . . အချစ်မှာ ပြောပြီးစလစ် နံပါတ် တစ်ဆိုတာ မရှိဘူး၊ သိလား"

မဲလုံးခေါင်းကိုပုတ်၍ ပြောလိုက်ပြီး မတ်တတ်စန့်စန့်ရပ် ကာ မိုးကောင်းကင်ကို မော့ကြည့် လိုက်သည် ။ လမိုက်ရက်ဖြစ် ၏။ လုံးဝမိုက်မှောင်နေတာတော့ မဟုတ်ပါ။ လဆုတ်ဆိုတော့ တဖြည်း ဖြည်းပျောက်ကွယ်လုနီးပါး "လ"ကလေးက ခပ်ကွေး ကွေးနှင့် ခပ်သေးသေးပဲ ကျန်

တော့ အလင်း ရောင်က ခပ်နည်း နည်းပဲ ရသည် ။ ခြံထဲ မီးတွေထွန်း ထားလို့၊ အိမ်ထဲမှာ ထိန်ထိန် ထွန်းမီးတွေက ပြ တင်းတံခါးတွေ အကုန် ဖွင့်ထားသည် မို့ အလင်း ရောင်တွေ လျှံထွက်ကျလာနေလို့ သာ။ ဒီနေ ရာမှာ ဒီ လောက် လင်းနေခြင်းဖြစ်သည် ။

လရောင်ကိုများ အားကိုးရလျှင် မဲလုံးကိုတောင် ရှာမ တွေ့နိုင်ပါ။ လရောင်က ခပ်နည်းနည်း၊ မဲလုံးကခပ်မည်းမည်း။

သူများ တွေ လသာညမှာ စိတ်ကူးယဉ်ကြသတဲ့ ။ တူးက တော့ လ ဆုတ်ရက်ကြီးထဲမှာ ၊ ရင်ထဲ ကဗျာဆန်စွာ ခံစားလိုက် ရသလိုလို ရှိ၏။ ရင်သည် လစ်ဟာ၍ တစ်ခုခုကို တမ်းမွတ် မိသည် ။ ထို တစ်ခုခုသည် " အချစ်"ဖြစ်နိုင်၏။

တူး . . . ဒန်းပေါ် ပြန်ထိုင်သည် ။ ဘေးနားနေရာလွတ်သို့ မဲလုံးကခု န်တက်၏။ တူး . . . ကောင်းကင်မှိုင်းမှိုင်းကို မော့ကြည့် သည် ။ တစ် လောကလုံးမှာ တစ်ယောက်တည်း . . . ဆိုသော ခံ စား ချက်က တိုက်ခို က်၏။ ကမ္ဘာမြေပြင်ပေါ်မှာ လူသားတွေ သန်း ပေါင်းခြောက်ထောင်ရှိ ပေမဲ့ တူး မှာ တော့ တစ်ယောက်တည်း။ လကမ္ဘာနှင့် ဂြိုဟ်တွေပေါ်မှာ သက်ရှိတွေရှိနေကြသည် ဆိုပေမဲ့၊ သူတို့ နှင့် လည်း တူးမပတ်သက်ပါ။

တူး အထီးကျန်လွန်းပါသည် ။

မကောင်းတတ်လွန်း၍ အခန်းသို့ပြန်ကာ ဂစ်တာမယူမိ ပေမဲ့ တူး . . . သီချင်းအော်ဆိုလိုက် သည် ။

ချစ်သူလာသောညက ငွေလသာပါတယ်

ချစ်သူမလာသောခုည

ငွေလဘယ်ဆီရောက်နေသလဲကွယ်၊ ငွေလ

ဘယ်ဆီရောက်နေသလဲကွယ်၊ ချစ်သူကိုမုန်းလို့

ငွေလရယ် . . . မုန်းနေတာလားကွယ် . . .

ရင်ထဲမှာ . . . လုပ်ချင်တာ လုပ်ပစ်လိုက်ရ၍ တင်းတိမ် သွားသည်။ ။
အဘွား . . . အသုဘချ သည့် နေ့မှာ ခြံထဲဆင်း သီချင်း ဆိုသည့် တူးကို "
အရူး"ပြောချင်လည်း ပြောကြတော့၊ အဘွား အ ရင်းမဟုတ်လို့ ဟု စွပ်စွဲ
ချင်လည်း စွပ်စွဲကြ၊ တူးဆိုသော တူးက အဲသည် လိုမျိုး တူးဖြစ်လေသ
တည်း။

ဒါတွေကို . . . ဖိုးကိုပြောရမှာ လား။ ပြောသင့်သလား။ ဒီကိစ္စတွေ
လူကြားလို့ ကောင်းသ လား၊ တူးမဝေခွဲတတ်ချေ။ သို့ ပေမဲ့ . . . မပြောဖြ
စ်တော့ပါ။

ညက တူးမိုးလင်းသည် ။ တစ်ရေးမျှ မရလိုက်။ စောစော နိုးလာသ
ည့် ဖေဖေက မနိုးသေး သည့် ဝမ်းကို မနှိုးတော့။ အဆင် သင့်တွေ့နေ
တာ တူးကိုပဲ (ညက စောစောဝင်အိပ်၍ စောစောနိုး နေ သည် ထင်ပုံရ
ကာ) ခေါ်သည် ။ ရက်လည်ဆွမ်းကျွေးကိစ္စ တိုင် ပင်သည် ။ ဝယ်စရာရှိ
တာတွေ (သင်္ကန်းမှ အစ) စာရင်းပြုရသည် ။ တူးလက်ထဲသို့ ငွေတစ်ထုပ်
ထည့်သည် ။

"သားပဲ သွားဝယ်လိုက်တော့၊ ရက်လိုသေးတယ် ဆိုပြီး မစောင့်
တော့ဘူး၊ တကယ်ဆို . . . ဒီ နေ့က လေး ရက်၊ ကြားထဲမှာ နှစ်ရက်ပဲ
ကျန်တာ" . . . တဲ့ ။

"ကျွန်တော် . . . ခုထိ တစ်ရေးမှ မအိပ်ရသေးဘူး ဖေ ဖေ" . . . ဟု ပြ

နံပြောလျှင်တော့၊ ဖေ ဖေက အလိုက်သိ အားနာမှာ ဖြစ်သည် ။ တူးကို မခိုင်းတော့ပဲ ထားမည်။ သို့ပေမဲ့ တူးမပြော ချင်၊ မ ငြင်းချင်၊ မပြောရက် မငြင်းရက်၊ မငြင်းသင့်ဘူးဟု လည်း ထင်၏။ ကော်ဖီလေးကမန်းကတန်း သောက်၊ ပေါင်မုန့်ထောပတ် သုတ်တစ်ချပ်စားကာ ကားသော့ယူ၍ ထွက်ခဲ့သည် ။ ဝယ်စရာရှိ တာ ဝယ်သည် ။ ဖေဖေက ရက်လည်နေ့မှာ အဘွားစိတ်ကြိုက်ဖြစ် စေချင်သည် ။ ဘွားလှူခဲ့ဖူးပုံက၊ မနက် အာရုံ ဘုန်းကြီးတွေကို အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲနှင့် အချိုပွဲ၊ နေ့လယ်နေ့ဆွမ်းနှင့် အချိုပွဲ။

ဒီတော့ . . . ရက်လည်သပိတ်သွတ်သောနေ့မှာ သံဃာ တော်တွေကို နှစ်ကြိမ်တိတိပင့်ရမည်။ အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲကို မှာ ရ မည် နေ့ဆွမ်းအတွက်လည်း လုပ်မည့် ကိုင်မည့် သူမရှိ၍ မြန်မာ ထမင်းဆိုင် တစ်ခုခုမှာ သွားမှာ ခဲ့၊ သံဃာက ဆယ်ပါး၊ လူတွေက တော့ တစ်ရာ အလွန်ဆုံး ထား . . . တဲ့ ။

အဲဒါတွေလျှောက်စီစဉ်ရင်း နေမြင့်သွားရသည် ။ မွန်းလွဲ လို့ တစ်နာရီတောင်ထိုးပြီ။ အိမ်ပြန် ရောက်တော့၊ ဝမ်းကအိပ်ရာမှ ထပြီး၊ စားသောက်ပြီး တစ်ရေးပြန်အိပ်နေသတဲ့ ၊ မနက်စာ ကော် ဖီမ သောက်တော့ပဲ၊ အိပ်ရာထနောက်ကျသည် မို့ ထမင်းကြီးတစ်ခါ တည်းစားပြီး ရေမိုးချိုး၊ အိပ်ရာထဲ ပြန်ဝင်သတဲ့ ။ ဒီကောင့်မှာ တော့ ဒုဗ္ဗိဒန္တရကပ်မှ ပြန်ရောက်လာရသလို၊ စားပွဲပေါ်ရှိသမျှ၊ ပလုတ် ပ လောင်းဆွဲလွှဲစားရတာ။

ဒါကို . . . ဖိုးဖိုးက ဝေဖန်ကြည့်နှင့် ကဲ့ရဲ့ နေတော့ မခက် လား။

"နင်ကလဲ . . . နည်းနည်းလေးပြောတာနဲ့ မျက်နှာ က ရစရာမရှိ အောင် ပျက်တာပဲ၊ ဒေါသ နည်းနည်း လျှော့"

ဖိုးက ခပ်ပြုံးပြုံးပြောသည် ။

"အေးပါ"

တုံးတိစ္ဆာပြောလိုက်၏။ စားလက်စထမင်းက ဘယ်လို မှ မျိုလို့ မကျတော့သည် မို့ ရောက်ရာ အရပ်မှာ တော်ပစ်လိုက်သည် ။ ရင်ထဲမှာ တင်းကြပ်ဆို့ပိတ်သွားတာ ဘာတွေမှန်းမသိ။

"ဝမ်းတစ်ယောက်လဲ ညက အိပ်ရေးပျက်တယ် ထင်တယ်၊ ထမင်းစားပြီးတာနဲ့ ဝင်အိပ်တယ် တဲ့ ၊ ဒီည လဲ အိပ်ရေးပျက်ဦးမှာ မဟုတ်လား
...

နင် ဘာလုပ်စရာရှိလဲ၊ ငါက ကူလုပ်ပေးမလို့ လာတာ"

ဖိုးဖိုး . . . ငါက အလုပ်တွေဆက်လုပ်ရဦးမှာ လား၊ ငါ့ မျက်စိတွေဟာ ကျိန်းစပ်ဖန်တွပြီး နီ ရဲနေပြီ။ ခုနေ မတ်တတ်ရပ် လျက်ကြီး မျက်စိမှ ဝတ်ချလိုက်ရင်တောင် ငါအိပ်ပျော်သွားနိုင်တယ်၊ လူ ငယ်ယောက်ျားပေမဲ့၊ သွေးနဲ့ ကိုယ် သားနဲ့ ကိုယ်။

ပင်ပန်းတတ်တယ်။ ငါ အရမ်းပင်ပန်းနေပြီ။ ငါက ရေ တောင်မချိုးချင်တော့ဘူး။ ဝင်အိပ် ပစ်လိုက်ချင်ပြီ။ အိပ်ရာက နိုးမှ ရေချိုး။ ဒါတောင် . . . ငါသေသေချာချာ လန်းဆန်းဖို့ မလွယ် ဘူး။

နင်က ခုမှ ဟိုဘက်ခြံကကူး လာပြီး ထင်ရာမြင်ရာတွေ စွပ်ပြောစွပ်ခိုင်းမနေနဲ့ ။ နင် . . . ဝမ်း ကိုပဲ အထင်ကြီးပါ။

ကြိတ်ပြောရင်း မျက်နှာကြီးက စူပုပ်မည်းမှောင်သွား ရတော့သည် ။

"ဒါက စိတ်ကောက်တာလား။ ပြောပါ . . . အတူ တူလုပ်ရအောင်၊ ဘာလုပ်စရာရှိလဲ"

"ခုချိန်မှာ ဓားမိုးပြီး ခိုင်းရင်တောင် ငါ့လည်ပင်း ကို ဖြတ်သွားတော့၊ ဘာမှ မလုပ်နိုင်တော့ ဘူး"

"နင်ကလဲ . . . ဒီလောက်လက်လွတ်စပယ်မပြော ပါနဲ့ "

"တောက် "

တောက်တစ်ချက်အကျယ်ကြီး ခေါက်လိုက်တော့ ဖိုးက
နောက်သို့ခြေတစ်လှမ်းဆုတ်သည်။ ။

မျက်ရည်အိခနဲ ဝိုင်း၏။ သူနဲ့ တူတူနေချင်လို့ သူ့နားထိုင် ပြီး အလုပ်
တွေဝိုင်းကူလုပ်ပေးပါ့ မယ်ပြောလာသော မိန်းမသား တစ်ယောက်ကို
သူ ဒီလိုရက်စက်စွာ ဆက်ဆံသတဲ့ လား။ ရက် စက် လိုက်တာ တူးရယ်၊
နင်ဘာဖြစ်လို့ ငါ့ကို မခင်တာလဲ။

အပြင်မှာ ရည်းစားအယောက် နှစ်ဆယ်ပြည့်သွားအောင် ထားခဲ့တာ
လဲ ငါခွင့်လွှတ်နေတယ် လေ၊ အဲဒါတွေကို နင်တကယ် မချစ်ဘူးဆို။ ငါ
ဆိုတဲ့ ဖိုးဟာ ငါ့ရှေ့မှာ လူတွေ ဘယ်လောက် ပဲ များ ခဲ့များ ခဲ့ ငါနံပါတ်
ဘယ်လောက်ပဲ နောက်ကျနောက်ကျ၊ "နောက်ဆုံးနဲ့ ထာဝရ"ဆိုတဲ့ အခွင့်
အရေးတစ်ခုတည်းကိုပဲ မျှော်လင့်နေပါတယ် တူးရယ်။

"အခုသေတာ နင့်အဘွား မဟုတ်ဘူး ၊ အေးလေ ဘယ်သူ့အဘွားမှ
တော့လဲ မဟုတ်ပါဘူး၊ ဝမ်း အဘွား လားတော့မသိဘူး၊ ငါ့အဘွားမဟုတ်
တာတော့ သေချာ တယ် . . .

နင်က လာပြီး လူကြည့်ကောင်းမလားလို့ ၊ ပုလဲခပြ မနေနဲ့ ၊ လုံး . . .
ဝအထင်မကြီးဘူး"

တူးက ပြောနေကျလေသံနှင့် ပြောလိုက်သည်။ ။

ရင်ထဲမှာ ကျတော့ . . .

"နင်ငိုတာလား ဖိုးရယ်၊ ငါလဲ ငိုချင်နေတယ်၊ ဘာကြောင့် မှန်း မသိ
ဘူး၊ ဒါပေမဲ့ ငါတို့လို ယောက်ျား . . . ဆိုတဲ့ မျိုးက မျက်ရည်ကို ပေါပေါပဲ

ပဲ ကျခွင့်မရှိဘူးဖိုးရဲ့ " . . . ဟူ၍ ။

ဖိုးကကျောခိုင်းထွက်သွားသော တူးကို မျက်စိတစ်ဆုံး လိုက်ကြည့်သည် ။ သူ့အိပ်ခန်းထဲ ဝင် သွားပြီး သူ . . . ဖိုးကို ဘုပြော ချန်ထားရစ်ပြီး ငြိမ်းချမ်းစွာ သွားအိပ်တော့မည်။ ဝိုးတဝါးမျက် ရည် ကန့်လန့်ကာကြားမှာ ၊ အိပ်ခန်းတံခါးလက်ကိုင်ဘုကို လှည့် ဖွင့်နေသည့် "ရက်စက်တတ်သူ"တစ် ယောက်အား နာကျင်စွာ တွေ့မြင်နေရပါတော့သည် ။
